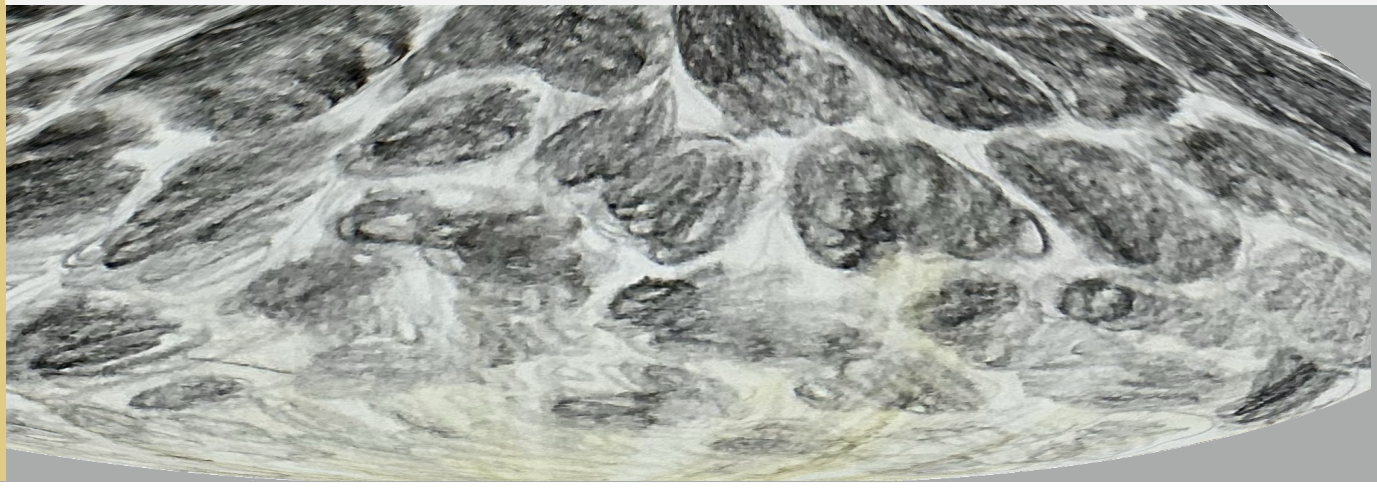
Šolsko glasilo

Prvostopenjske srednje šole sv. Cirila in Metoda

Likovni izdelek na platnici: ADAM BIASOLI

Šolsko leto 2025-26

Dragi bralci in bralke!

Pred vami je nova številka našega šolskega glasila - naj bo to lep spomin na preživete skupne dni.

Želimo vam prijetno branje in čudovite počitnice.

Likovni izdelek: Sarah Vitez, 3.b

Moj prosti čas

Prostega časa nimam veliko, a ga skušam dobiti in uporabiti. Rad bi ga imel več, vendar je tako.

Meni prosti čas pomeni, da sem sproščen, proč od vseh izzivov, da se lahko igram, berem, spim, jem, gledam televizijo, se potepam, rišem, igram na karte.

A vse to sem lahko delal v osnovni šoli, zdaj pa, ko sem na srednji, vsega tega ne morem več delati. Moram se potiti nad knjigami in se učiti vse tisto, česar nočem. Rad bi počel vse to, kar sem prej omenil, a ne morem.

Dnevi tečejo in še vedno nimam prostega časa, a nekega dne, se mi odprejo oči. Ne več samo knjige in knjige za učenje in branje. »Samo« še trije meseci do poletnih počitnic.

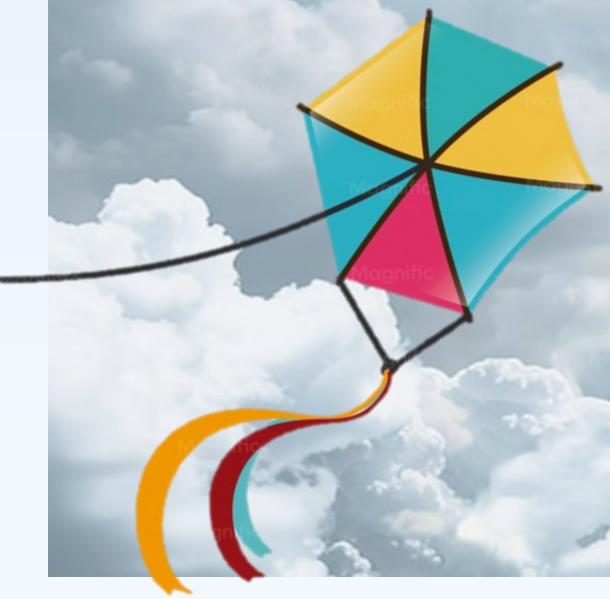
Počitnice, ko se lahko igram, berem, spim, jem, gledam televizijo, se potepam, rišem, igram na karte, skratka vse to, kar bi rad počel. Ah, seveda tudi plaval v morju. To je zelo, zelo dobro. Mislim že na počitnice v Gradežu, v Umagu, na Lošinju, kjer se sprostim v morju ali na plaži, v hribih pri moji teti, na potep s kolesom po Krasu, na branje stripov, pa še en teden s skavti nekje v hribih, vse poletne centre in brskanje na internetu.

In se znajdem poln nalog, dvajset strani matematike, petnajst slovenščine, sedemnajst italijanščine in petindvajset skladb za kitaro. Vse skupaj sedeminsedemdeset strani nalog.

Vedno sanjarim prezgodaj in potem mi padejo vsi problemi na glavo in seveda je tudi mama, ki me opozarja nanje in tudi ve, če imam voljo, da napišem naloge ali ne. Sploh se ne spomnim, kdaj je bilo zadnjič, ko nisem imel nalog.

Edini prosti čas, ki ga bom imel še za nekaj časa, je tisti za spanje, torej ponoči.

Giuseppe Schiberna 1.a

Tako pripovedujeta o dogodku, ki ga France Prešeren omenja v svoji baladi

Povodni mož, dva fanta, ki sta noro zaljubljena v Urško.

» Urška, lepa si kot cvetje in pomlad, a ti me nimaš prav nič rada!

Z menoj nisi hotela plesati. Raje imaš tistega mladeniča kot mene, ki sem lepši in bogatejši. Joj, ko bi le bila na moji strani …

Lahko bi živela v hribih, v najini trinadstropni hiši z ogromnim vrtom, kjer je na tisoče cvetlic. Imela bi kmetijo, domačo hrano in šest otrok.

A ti si kot čarovnica ljubezni, nikogar nimaš rada. Samo tistega fanta, ki je padel z neba.

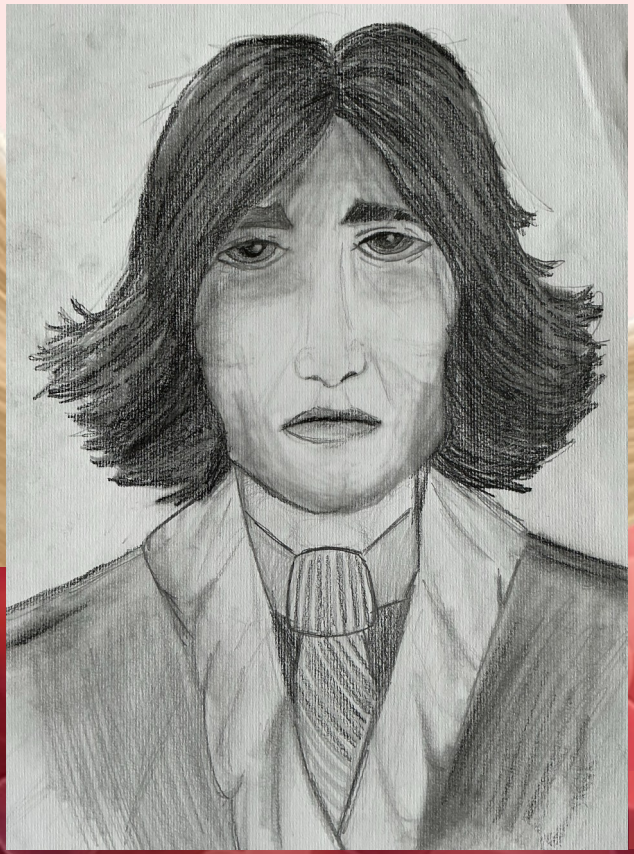
Iz okna gledam črne oblake, ki se hitro približujejo trgu. Nekaj nenavadnega! Ali se je Bog zavedal, kako se Urška obnaša z ubogimi mladeniči? Nato se zasliši strašno grmenje in vetrov sovražno vršenje ter potokov deročih šumenje. Nastopila je kazen za Urško.

Spet pazljivo pogledam skozi okno in opazim, da sta se čudovit mladenič in Urška vrtela hitreje in hitreje, da sta se dvignila od tal. Mladenič je popolnoma spremenil svoj videz. Vedel sem, da sem jaz najlepši! Barva njegove kože je postala zelena, postal je riba. Imel je stalno odprta usta, da so se videli njegovi majhni in ostri zobje. Obleke so se mu raztrgale, ker so se mu pojavile plavuti. Iz škornjev so štrleli veliki ostri kremplji. Bil je prav grd. Izgledal je kot povodna pošast.

Naslednjega dne Urške ni več videl.

Vedel sem, da ima Urška slab okus.

Iacopo Marino, 3. a

Portret Franceta Prešerna: Stefano Pagana, 3.a

To noč ne morem zaspati, želja po spanju ni velika, želja po Urški pa ja. Zaradi tega bom spil kozarec vina, da bom lahko zaspal.

Naslednjega dne se zbudim ob dvanajstih devetindvajset in si pripravim sendvič, se tuširam, si dobro umijem zobe, si dam malo parfuma in se počešem. Oblečem najdražjo obleko, ki jo imam in pred začetkom plesa priskrbim še rože za Uršiko.

Pridem na trg, ko tam še ni nobenega in grem v nov bar »Pod lipo zeleno«. Naročim kozarec belega vina, topel kruh z maslom in kaviar. Število ljudi na trgu se veča, a Uršike od nikoder. Nenadoma pa zaslišim dotik na rami in glas, ki me nagovori: »Ali ne veš, da je to moje mesto?«

Bila je Uršika – njeni lasje zlate barve v mehkih valovih, njene oči svetlo modre kot barva neba s sivimi odtenki, njena usta nežna in majhna, živo rdeče barve. Njena obleka je bila ob ramenih siva kot odtenki njenih oči, se je nato nadaljevala v mehko, svetlo modro krilo. Njene roke, ki so bile pokrite z belimi rokavicami, so bile čudovite. Ko se me je dotaknila, je bilo kot, da me pobož mama.

»Mali, kaj razumeš moj jezik ali ne? Ali si mogoče gluh?«

»Ne, opravičujem se, nisem vedel, da je to vaše mesto. Kaj vam lahko prinesem?«

»Umolkni in odidi od tu! Zdaj!«

Ko se ji nenadoma približa nek fant in jo prosi za ples, ona privoli.

Naenkrat se na nebu začnejo zbirati oblaki, zasliši se grmenje.

Onadva že lebdita v zraku in se nato potopita v Ljubljanico.

Vittorio Serli, 3.a

Likovni izdelek: Nina Delise, 3.a

Naš svet skozi njihove oči

Likovni izdelek: Taira Petronio, 1.a

Likovni izdelek: Giuseppe Schiberna, 1.a

Aksel, junak zgodbe “Jutri bom siten kot pes”, živi z lastnico Metko v bloku in vsak dan hodita na sprehod v vozičku, gledata televizijo in se igrata. Metka z njim ravna kot z otrokom. Njun odnos se spremeni, ko Aksel prične globlje razmišljati in se zavedati stvari, na katere prej ni nikoli pomislil.

Nina Delise, 3.a

Ko se Aksel prvič upre Metki, se ona zjoče in pravi, da se mu je zmešalo. Takrat pa je on vesel in se prvič počuti svobodnega. Vsakič odkrije kaj novega o pasjem življenju in se upre Metkinim pravilom.

Judit Pahor Sigismondi, 3.b

Aksel je konec koncev enostaven pes, ki išče pravi smisel življenja in svoj značaj prilagaja okolju in družbi, ki ga obdaja.

Natalija Fonda, 3.b

Likovni izdelek: Bianca Nadlišek, 1.a

V vsaki prebrani knjigi so glavni junaki živali. V zbirki krajših zgodb “Štiri črne mravlje – od jutra do jutra” nastopajo štiri črne mravlje, ki si med seboj pomagajo v raziskovanju in odkrivanju okolja, v katerem živijo. Skozi vsako zgodbo nam pisateljica sporoča, kako mravlje iščejo in odkrivajo smisel življenja.

Matthias Furlan, 3.b

Akslu pomembne vrednote so seveda raziskovanje sveta, tistega sveta, v katerem se je rodil in še dandanes živi, pomembna sta mu pravo prijateljstvo, družina. Potrebuje nekoga kot oporo, nekoga, na katerega se lahko zanese. A po mojem je najpomembnejša vrednota nič drugega kot svoboda. Vsi razumemo, da življenja brez svobode sploh ne moremo imenovati življenje.

Adam Biasoli, 3.b

Mravljice in Aksel imajo kot skupno vrednoto prijateljstvo. Zanje je prijateljstvo zelo dragoceno. Ko Aksel spozna Benija, odkrije svojo pasjo naravo in spozna, kako se obnašajo pravi psi.

Mravljice pa so vedno skupaj in to jih zelo veseli. Mravljice so zelo navezane druga na drugo, imajo se zelo rade.

Shanti Sossi, 3.A

Kje imate srce?

Švrk je pes srednje velikosti s črno-belim kožuhom. Eno uho ima nagnjeno navzdol, drugo pa navzgor. Je zelo igriv, aktiven pes. Zelo je navezan na Primoža in Simono. Žal se Primoževa mama ne strinja s prihodom Švrka v družino. Švrk pa brez Primoža ne zdrži več, zato po drugem obisku pobegne iz zavetišča in steče za Primoževim avtobusom.

Artur Cocetta Komar, 2.a

Likovni izdelek: Adele Domio, 1.k

Zgodba se konča s srečnim razpletom: rešijo tako pasje zavetišče kot stare pse v njem. To daje bralcem upanje, da se je v življenju vredno boriti za stvari in pravice, ki so nam pomembne. Sodelovanje med ljudmi in živalmi se začne pri spoštovanju; brez njega ni ne ljubezni, ne prijateljstva ter gotovo ne sodelovanja.

Alia Taurisano, 2.a

Zadnja desetletja človek vse redkeje misli na živali kot na živa bitja s srcem in čustvi, kar začetek zgodbe močno poudari. Nekateri ljudje zmotno mislijo, da bitja, ki ne znajo govoriti, nimajo čustev.

Nina Birsa, 2.k

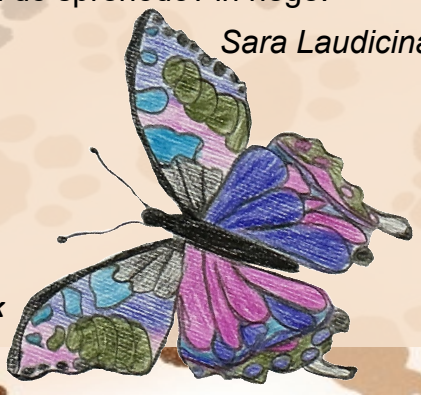
Sodelovanje med živalmi in ljudmi je v današnjem svetu še vedno mogoče. Ljudje moramo samo razumeti, da so živali čuteča bitja, s katerimi ne smemo ravnati slabo – ne smemo jih na primer vleči za ušesa, kot je to počela Marjetka.

Zaključek zgodbe je ganljiv in nas opomni: “Če ne ljubite živali, ne ljubite življenja”.

Lara Križmančič, 2.k

Na žalost vedno več ljudi slabo ravna z živalmi. Pse privežejo na verige in jih pustijo tam ure, tudi dni. Živali takoj začutijo, ali jih imamo zares radi. Ne smemo jih vleči za ušesa, ali jim drezati v oči, jih mučiti, kot je to delala Marjetka. Tudi starši morajo biti pozorni na obnašanje svojih otrok in jih naučiti primernega ravnanja z živalmi – od rednega hranjenja do sprehodov in nege.

Sara Laudicina, 1.K

Likovni izdelek: Iris Palci, 1.k

Naslednji prispevki so nastali za literarni natečaj **Gozd-les – naravno bogastvo in prihodnost naše domovine**, ki ga je razpisalo **Kulturno naravoslovno društvo Naša zemlja** za šolsko leto 2025-2026 in katerega mentorici sta bili predmetni učiteljici Kristina Kovačič in Ana Stepančič.

Les te razume

Les je bil mojemu nonotu zelo priljubljen material. Po poklicu je bil namreč mizar. Rad je imel les, ker je bila "živa snov". Ko sem bila majhna, mi je vedno govoril: "Les te razume." Morda je imel prav.

Spominjam se tistega vročega junijskega dne. Bilo je tik pred mojim rojstnim dnevom in nono mi je zjutraj rekel: "Nina, pridi z mano v gozd, da ti izdelam *an regaleto* (eno darilce)". Bila sem navdušena nad to mislijo, da bi preživela popoldan z nonotom in celo v gozdu!

Likovni izdelek: Ilaria Manzin, 3.A

Tako sva se zgodaj zjutraj, ko je bilo še sveže, odpeljala s starim nonotovim avtom do Bazovice. Tam je nono parkiral avto, vzel leseno pohodniško palico, ki si jo je sam izdelal, in že sva se napotila proti gozdu. Rada sem imela gozd, saj me je večkrat oddaljil od hitrega življenja.

Nono je hodil naprej in jaz za njim. Opazovala sem tiste razkošne krošnje, tako visoke, da so se skoraj dotikale neba. Sonce je sijalo in nono je imel na glavi tisti svoj črni klobuk, ki je odseval sončne žarke. Ptice so prepevale, bilo je celo malo vetra, ki je bil prav prijeten. Po kakih dvajsetih minutah hoje mi je nono rekel: “Nina, pazi, ker greva zdaj v poseben kraj.” Zelo me je zanimalo, kam me bo odpeljal nono. Zavila sva desno in prišla do velike jase.

“Nono, ma kje sva?”, sem ga radovedno vprašala. “Nina, ko sem bil jaz star kot ti, sem se tukaj igral s svojimi prijatelji” mi je odgovoril. Res je bila jasa lepa. Vse okoli so stala drevesa, na sredi pa se je ustvarila kot ena krogla iz sončnih žarkov.

Blizu drevesa sem zagledala zajčka. “Nono, zajček!” sem mu rekla, in stekla proti njemu. Nono se mi je le nasmehnil. Začel je hoditi k podrtemu drevesu. Ko sem prispela do njega, sem videla, da je nabiral koščke lesa. Vprašala sem ga: “Nono, kaj ti rabijo ti kosi lesa?”. Nono mi je nežno odgovoril: “Boš videla”. Nato sva se vrnila nazaj do avta in se odpeljala domov. Za kosilo sva pojedla pašto z ragujem – specialiteta moje none – potem pa je nono odšel na podstrešje in jaz za njim.

Likovni izdelek: Stefano Pagana, 3.A

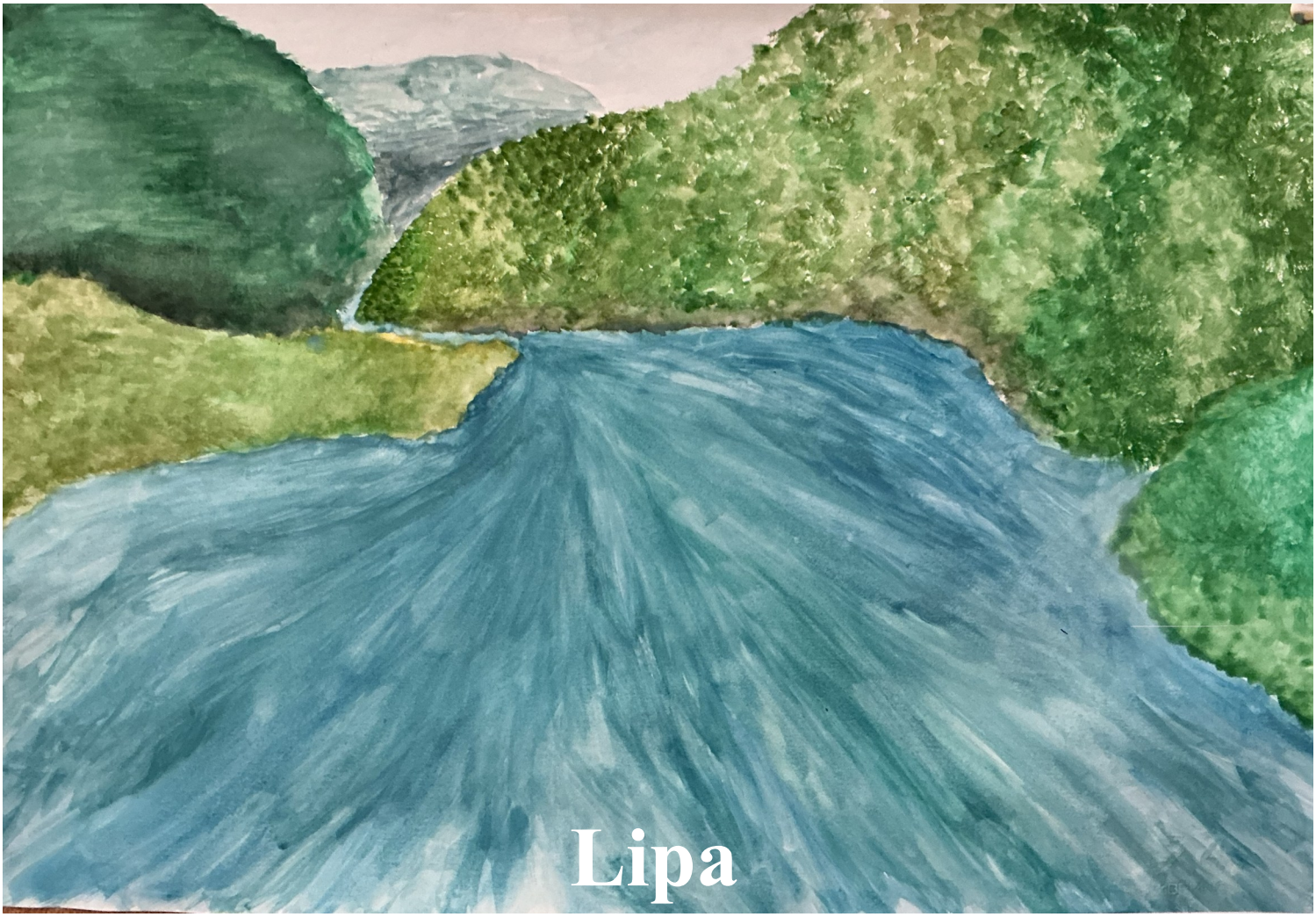
Ko sem prišla gor, sem videla vse tiste odprte predale in nono, ki je rezal, meril, žagal ... Jaz sem se usedla na stol in opazovala očetove in tetine slike, nato pa sem še naprej opazovala nonota pri delu. Vse je ropotalo in dva koščka lesa sta priletela do mene. Na koncu pa mi je rekel:

“Nina, zdej pa pojdi dol, da ti dokončam presenečenje”. Tako sem poklepetala z nono in vprašala sem jo kaj več o nonotu. Po dobri uri je nono prišel do mene s škatlo v roki. “To je darilo zate”. Odprla sem ga. Bile so kot neke kocke, s katerimi sestavljamo podobe. Bila sem izredno srečna.

Ko je nono za vedno odšel, sem se spomnila tistih kock in sem z njim pokopala tudi eno kocko, zato da bi tisti spomin ostal za vedno v najinih srcih.

Nina Birsa, 2.K

Likovni izdelek: Adam Biasoli, 3.B

Ko stojim ob njenem deblu, najprej začutim globok mir, kot da bi se svetu končno nehalo mudi-ti; to je pravo zavetje. Tišina velikokrat pove več od besed.

Poleti njeno listje oddaja v zrak prijeten vonj, ko se to zgodi, se počutim brezskrbno. To me spominja na dolge poletne večere, preživete v igri s prijatelji.

Pod njeno krošnjo se počutim varno, ščiti me pred zunanjim kaosom. Včasih pa je ta kaos moj, notranja čustva, od katerih me lipa odvrne.

Veter zašumi, naježim se. Ta občutek me spominja na živahnost narave, v kateri se stvari spreminjajo, odtečejo in se tudi konec koncev vrnejo.

Veje se med seboj veselo igrajo, listje se trese in ptičice pojejo. Jaz pa sem čedalje bolj mirna. Izgubim se v tej nevihti čustev.

Naenkrat se veter okrepi, začenjam se počutiti nelagodno, zebe me. Drevo, pod katerim sem se prej počutila varno, je zdaj postalo veliko manj prijetno, vem pa, da kot vse stvari, bo tudi to počutje minilo. Ampak za zdaj je najbolje, da se odpravim domov, ker je nežen veter postal močnejši in močnejši in končno sem razumela, da je to nepremagljiva burja.

Greta Pellegrino, 1.L

Posebno drevo na šolskem dvorišču

Na naši šoli, blizu cerkve, raste Judeževo drevo. Je nekoliko posebno: medtem ko vsa ostala sadna drevesa izgubijo cvetove, ima Judeževo drevo po celem deblu lepe rožnate rožice.

Njegovo deblo je hrapavo in ima izbokline. Na rožicah je polno čebel, ker imajo rožice cvetni prah, ki ga čebele uporabljajo.

Nanj letijo ptički, ki si tam lahko pripravijo gnezdo. Judeževo drevo ne raste prav ravno, ampak nekoliko poševno.

Zame so drevesa najpomembnejša stvar na svetu, ker brez njih ne bi mogli živeti. Dajajo nam kisik, so dom za ptice in druge živali in če se naslonim nanje, me zelo umirijo in sprostijo.

Vsi vedo, da nam drevesa dajejo življenje in so najpomembnejša stvar, ampak so nekateri tako nespoštljivi, da drevesa uporabljajo za nepotrebne stvari.

Alessio Zupancich, 1.L

Likovni izdelek: Sara Laudicina, 1.K

V gozdnem labirintu

Bil je lep sončni dan, stric Peter me je povabil na sprehod v gozd; bile smo moja sestrična Johana, Petra in jaz. S sabo smo vzele psičko Trin. Bile smo majhne, stare ne več kot deset let. Ko smo se vzpenjale, nam je bilo dolgočasno, saj je pot bila vedno enaka; mi smo želele teči, ampak tam ni bilo mogoče zaradi kamnov, zato sem jaz vzkliknila: “Kaj pa, če gremo ven s poti in hodimo ob njej?

Vsi smo se strinjali z mojo idejo, stric je hodil po gozdni poti, me s psičko pa smo šle v gozd. Nismo se oddaljile toliko s poti, le nekaj metrov, a še vedno je bilo dolgočasno. Nekaj minut potem smo zagledale zelo visoko travo, visoka je bila skoraj dva metra!

Zdelo se nam je zabavno, zato smo vstopile v labirint trave; minilo je le nekaj minut in že nismo več vedele, kako oditi iz visoke trave. V tistem trenutku je v labirint skočila psička Trin in nas je pogledala ter začela teči v labirintu. Bila sem prva v vrsti in sem tekla z vsemi svojimi močmi za njo, da je ne bi izgubila. Za mano je tekla Johana in za njo je zapirala vrsto še Petra. Za psičko smo tekle kot veter, dokler nas ni pripeljala ven iz labirinta.

Vse smo se ji globoko zahvalile in jo počohale, nato smo stekle k stricu, ki pa se ni zavedel ničesar; bilo je zelo strašljivo!

Nika Furlanič, 2.K

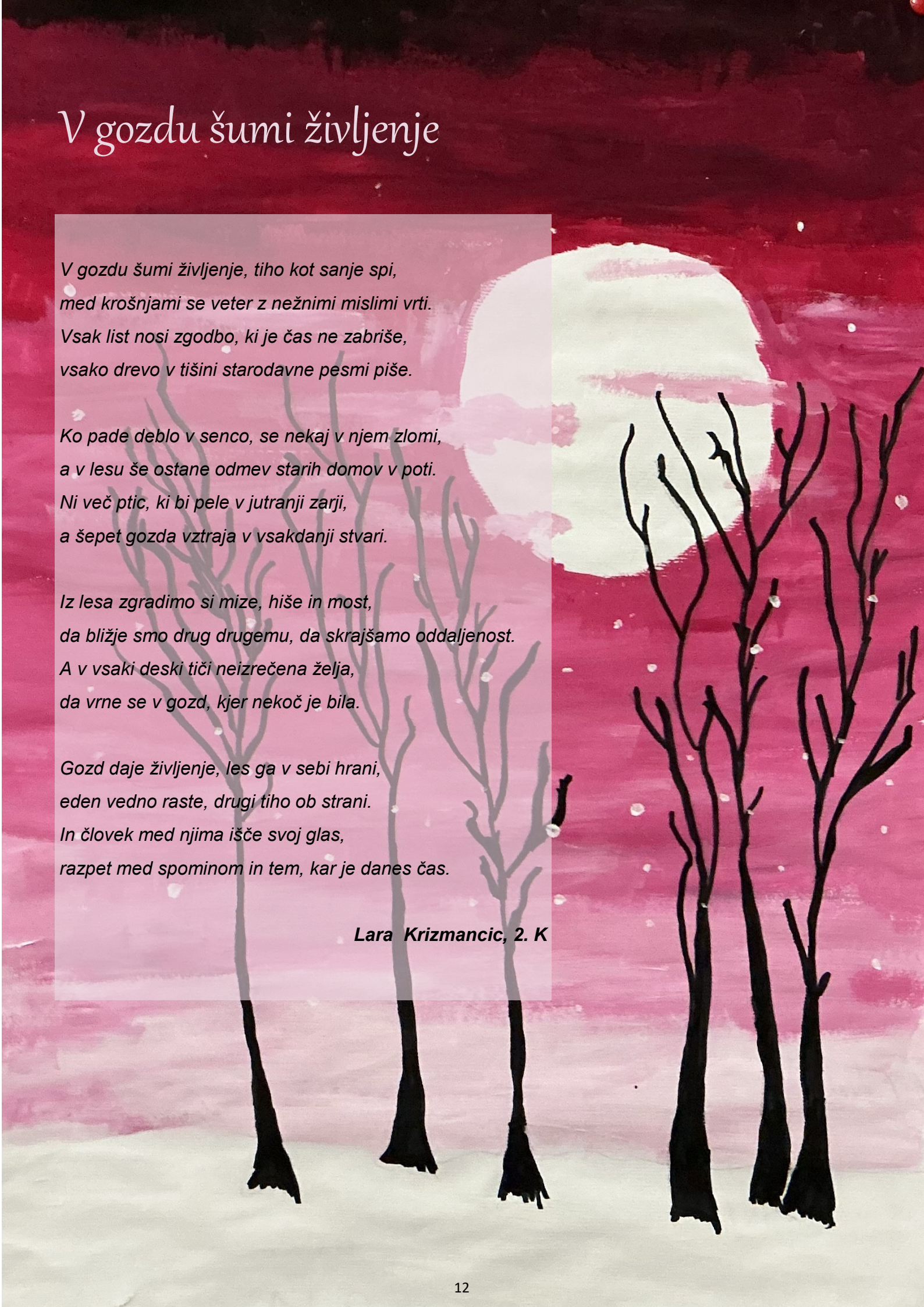
Likovna izdeleka: Alice Collari, 1.L

Likovna izdeleka: Vasja Krebel, 1.K

V gozdu šumi življenje

V gozdu šumi življenje, tiho kot sanje spi,
med krošnjami se veter z nežnimi mislimi vrti.
Vsak list nosi zgodbo, ki je čas ne zabriše,
vsako drevo v tišini starodavne pesmi piše.

Ko pade deblo v senco, se nekaj v njem zlomi,
a v lesu še ostane odmev starih domov v poti.
Ni več ptic, ki bi pele v jutranji zarji,
a šepet gozda vztraja v vsakdanji stvari.

Iz lesa zgradimo si mize, hiše in most,
da bližje smo drug drugemu, da skrajšamo oddaljenost.
A v vsaki deski tiči neizrečena želja,
da vrne se v gozd, kjer nekoč je bila.

Gozd daje življenje, les ga v sebi hrani,
eden vedno raste, drugi tiho ob strani.
In človek med njima išče svoj glas,
razpet med spominom in tem, kar je danes čas.

Lara Krizmancic, 2. K

Vsako drevo ima svojo zgodbo

Lipa je zelo staro drevo, ki raste pred mojo hišo. To drevo je preživelo prvo in drugo svetovno vojno. Ko sem stal ob njem, sem občutil, da ima to drevo, tako kot vsa druga, neko svojo zgodbo.

Bilo je leta 1944 in naj bi se je kmalu končala druga svetovna vojna. Nacisti so zasedli Trst in Američani so stalno bombardirali mesto. Nekega dne je padla bomba tudi pri mojem sosedu in zato je bila lipa hudo poškodovana.

Po koncu vojne je bila še zmeraj poškodovana in nihče ni vedel, kaj storiti z njo, dokler sta leta 1952 moja prababica in pradedek kupila to hišo. Začela sta jo prenavljati in tudi lipa se je poprijela, ampak ni cvetela, ker je bila kontaminirana zaradi bombe. Zato sta poklicala prijatelja, ki je delal z drevesi, in tako so jo stoodstotno pozdravili.

Zdaj ima rumene cvetove, ki vsako leto privlačijo polno čebel. Listi so lahko veliki od pet cm do sedem cm in visoki od šest do devet cm. Krošnja je široka 36 m, debela pa 20 m. Drevo je visoko 15 m. Na njem si kosi postavljajo gnezda, lansko leto pa so si ga tudi golobi. Vsak dan prihaja kos pet enako melodijo.

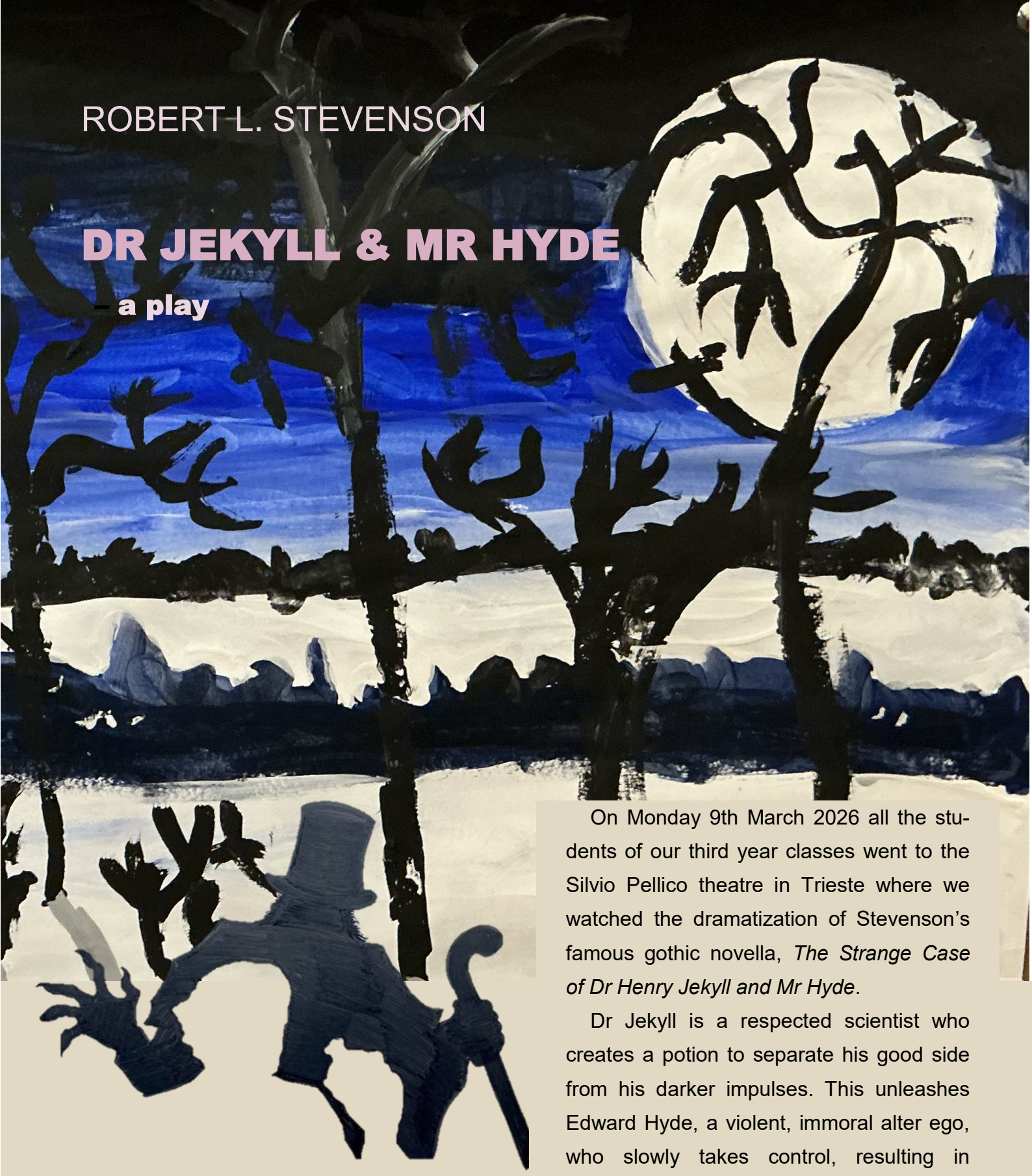
Lipe so si zelo podobne, to pomeni, da so kot večina lip. Zaradi te lipe sem razumel, da so vsa drevesa drugačna in to me je razveselilo, ker bom tako izvedel, če bom opisal druga drevesa, da je vsako drevo drugačno in da ima svojo zgodbo.

Rafael Grisoni, 1. L

ROBERT L. STEVENSON

DR JEKYLL & MR HYDE

– a play

Likovni izdelek: Amieliia Zyku 1.a

On Monday 9th March 2026 all the students of our third year classes went to the Silvio Pellico theatre in Trieste where we watched the dramatization of Stevenson's famous gothic novella, *The Strange Case of Dr Henry Jekyll and Mr Hyde*.

Dr Jekyll is a respected scientist who creates a potion to separate his good side from his darker impulses. This unleashes Edward Hyde, a violent, immoral alter ego, who slowly takes control, resulting in Jekyll's death.

The play was performed by three English actors of TNT Drama Theatre who played all the different characters of the story.

The students had different opinions about the event, as we can read from their comments after watching the show.

OUR OPINIONS:

I didn't like very much the story because it was a little bit boring, but it was played well. I didn't like it because I didn't understand everything about it. The characters were awesome and I liked their costumes. The actors were very good because they changed the clothes really fast and they played their roles very well.

Shanti Sossi, 3rd A

The play was nice and I liked their 1800s accent. I didn't like the story, but the actors were great. I liked Mr Hyde because I think he was funny. I liked how he interacted with our teacher, it looked like he was prepared to it.

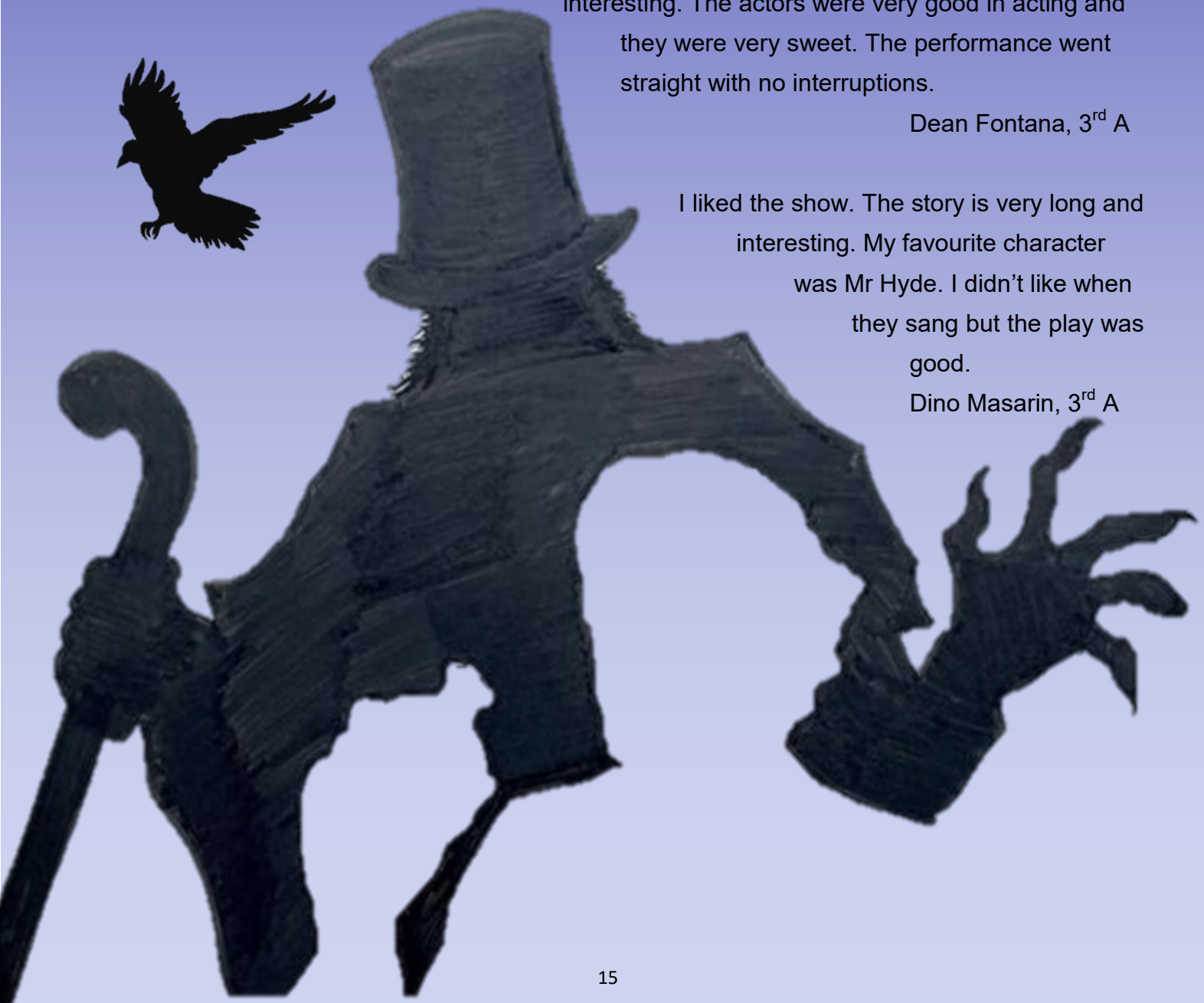
Stefano Pagana, 3rd A

About the play I liked the story because for me it was interesting. The actors were very good in acting and they were very sweet. The performance went straight with no interruptions.

Dean Fontana, 3rd A

I liked the show. The story is very long and interesting. My favourite character was Mr Hyde. I didn't like when they sang but the play was good.

Dino Masarin, 3rd A

D I liked that the actors were only three but they still did the performance without any problem. But I didn't like the play because it was too long and slow. The characters were all really disappointing because none of them was how I thought. In the end the play was good but too long, too expensive and some characters were really "random".

Nina Delise, 3rd A

I liked the scenery, especially when the lights turned off. It was a magic moment. The story, the characters and the performance were all funny and good.

Ilaria Manzin, 3rd A

The story was very good and the characters were fantastic.
I didn't understand all the show, so it was sometimes boring.
The show was also too expensive.

Martino Sossi, 3rd A

I didn't like the story so much because it was a little boring. The play was played very well. The actors were awesome but I didn't like the performance because I didn't understand what they were doing.

Mija Possega, 3rd A

Likovni izdelek: Mariia Hachukova 1.a

I didn't like the performance. I haven't understood the story very well because of the actors' accent but they were nice.

Mario Pozzetti, 3rd A

I didn't like the fact that in the play there were only three people.
I liked the story because it was funny. I liked it especially at the beginning when Mr Hyde killed the kid.

Samuel Sonzio, 3rd A

I didn't like the show because it was boring but I think that the actors were good.

Matilde Brus, 3rd A

I liked the characters but the play was boring. I was confused about the story but the actors were nice and they spoke a perfect English.

Vittorio Serli, 3rd A

Thje play was good but too long. The story was quite interesting. The actors played very well and their performance was really good.

Tessa Petronio, 3rd A

Personally I didn't understand all the story but I liked it. The story and characters were a little confusing at first but then I liked them. The performance was good. I liked how they were so fast in swapping the characters.

Mattia Baldè, 3rd A

Hello, I'm Zeno and on 9th March 2026 I was in the theatre to see the show Dr Jekyll and Mr Hyde. I liked the story and the costume of Mr Hyde. I liked when he killed the boy. The actors were very nice and they like pizza and spaghetti. They were good to perform the roles.

Zeno Asciutti, 3rd A

I liked how the actors entered in their role. I liked the story because it was interesting and mysterious.

Veronika Reggente, 3rd B

The play was really good! I liked how the actors switched the characters really fast. I didn't understand very well but the actors made it understand with their interpretations. I liked the show very much!

Stella Umek, 3rd B

I liked the show because it was funny, a bit scary and mysterious. My favourite character was Mr Hyde because he is evil.

Filippo Porro, 3rd B

I didn't like it because I don't understand plays in theatres. I didn't understand what character was who and I think the performance in all theatres is terrible because it doesn't change from place to place. The actors were only three and they played a lot of characters. I think they are good because they switched characters very fast. That is very difficult.

Sarah Vitez, 3rd B

I liked the actors because they were only three and they played more roles. They are fantastic! The story was easy to understand and it was very interesting and mysterius.

Anja Verri, 3rd B

Likovni izdelek:Bianca Nadlišek, 1.a

I really liked the performance of Dr Jekyll & Mr Hyde because it was easy to understand and the actors were very nice. The story was about a woman in love with a doctor who had two different personalities but she didn't know it. The actors used some scenery objects to make the performance easier to understand. There were only three actors who were great, funny and they interpreted all very well.

Natalija Fonda, 3rd B

In my opinion it was great how only three people interpreted a whole group of other characters. My favourite was Paul because he was only an innocent butler and his voice was really funny. The story was interesting but I think we all noticed that Mr Hyde can stop the time, or something like that, and he was the only character who tells the main story.

Goran Toich, 3rd B

I liked the story because it was scary and funny. I liked Mr Hyde very much because he was a bit scary.

Dean Costa, 3rd B

About the play I liked the performance. It was very good, the actors were great. The story was interesting. Mr Hyde was the narrator and the actor played three parts. The story was mysterious and all characters were directly part of the story. The change from Dr Jekyll to Mr Hyde was interesting.

Quintino Barletta, 3rd B

Likovni izdelek:
Lili Bazzanella Podjavoršek, 1.a

I liked Dr Jekyll very much because he was mysterious. The actor who played Mr Hyde was scary. The story was interesting and the actors' performance was quite well.

Samuel Nanut, 3rd B

Hi, today I'm going to talk about my opinion of the show.

First, I'd say that the story is based on a very good idea that becomes even better with actors' awesome interpretation. One thing that I've liked was the constant change of the environment. All of that was done very well, even the costume changes were very smooth and well done. If I had to change I'd change the weather and environment soundboards. They felt a bit "fake".

Likovni izdelek: Sara Laudicina, 1.K

The story: the story was very well written and it was fascinating, with a touch of horror and psychological context.

Characters: Dr Jekyll was mysterious but at the end we understand the terrible truth: Jekyll and Hyde are the same person and the second can control the first. He is a good person and I like the fact that he turns in his evil self – Mr Hyde.

Actors – performance: the actors were very good and they entered the role very well.

Riccardo Magro, 3rd B

I liked the performance of the story written by R. L. Stevenson because the actors were prepared a lot. My favourite actor/character was Paul, the butler. I also liked the costumes and the scenery, but I didn't like the ambient music of the play.

Matthias Furlan, 3rd B

I didn't like the story because it was different from the film. I liked when the actors sang because I understood better but I didn't like the show because there were only three actors and the show needs more actors.

Giorgia Fiorino, 3rd K

I didn't like the show because for me the actors played wrong the story.

Martina Rupena, 3rd K

I liked the show. The story was very good. The performance wasn't good because we couldn't hear very well. The theatre was good.

Matija Žerjal, 3rd K

I liked the theatre and the background.

Erik Rojas, 3rd K

Dr Jekyll & Mr Hyde

I wouldn’t say I liked the story. I liked the set and how the actors performed but the story was a bit confusing.

Erik Tavčar., 3rd K

I liked the show but it was a bit boring. I didn’t and the performance but I liked the actors.

Rahaf Manasreh, 3rd K

I liked the story and the performance. The story and the actors were nice.

Sofia De Caro, 3rd K

I liked the show but in the story I didn’t like the magic. The performance was good and I liked the dance with the umbrellas. The English was good.

Aurora Zerjul, 3rd K

I liked how the actors spoke in English. It was very realistic.

Mark Deschmann, 3rd K

I liked the story and the performance but I didn’t like the actors because they were only three.

Linda Zudek, 3rd K

Likovni izdelek: Ilaria Manzin, 3.A

Likovni izdelek: Marilù Felici, 1.A

I liked the play but I didn't understand all the words. I didn't like the fact that the show was too long and I didn't like the way the actors performed the story.

Emi Gombač, 3rd K

It was very long and not very mysterious. I didn't like anything about that show. The actors were very aggressive and this is why I didn't like the show.

Erik Pučnik, 3rd K

I really liked how they spoke, the structure of the show and the actors. They were friendly. In my opinion the performance was great. The thing that annoyed me was that it wasn't so clear for everyone. Last comment: the theme wasn't interesting for me but they really encourage me, they really stayed perfectly in their part. I really liked the show!

Luka Križmančič, 3rd K

I liked the story and the actors but I saw some mistakes in costumes and scenery. I saw dried glue and we could see the microphone on the back of the actors.

Florian Grebenšek, 3rd K

It was boring and not interesting. The actors were quite good but I didn't like the performance very much.

Alessio Parisi, 3rd K

Likovni izdelek: Goran Toich, 3.B

HEJ ASTRONAVT, KNJIGO IMAM ZATE!

Dragi astronavt,

Kako je kaj tam gor v vesolju? Ali je tvoje raziskovanje zanimivo? Lahko si samo predstavljam, vse tiho in temno, lebdiš in popolnoma si izgubljen v vseh nenavadnostih vesolja, ki jih prej nisi poznal. Vsekakor pa mislim, da se tudi ti včasih dolgočasiš, kajne? No, lahko bi kvartal s svojimi kolegi, počival ali pa bral kako knjigo. Zelo lepo knjigo, ki ti jo priporočam je "Dnevnik vajenca astronavta". Napisala jo je znana italijanska astronavtka Samantha Cristoforetti. Knjiga je pustolovska in biografska in avtorica pripoveduje o svojem doživetju in svojih občutkih, ko je poletela v vesolje na skoraj sedem mesecev dolgo misijo. Zgodba se mi zanimiva, primerna zate in za izkušnjo, ki jo ti zdaj doživljaš. Jaz sem za branje te knjige potrebovala le en teden, saj je kratka in tudi zato bi ti lahko bila všeč, saj mislim, da nimaš veliko prostega časa. Mogoče boš iz Samanthine knjige lahko pridobil kake dodatne zanimive informacije o vesolju oziroma lahko najdeš kak nasvet o tem, kako živeti v vesolju brez gravitacijske sile, ne verjamem, da je to tako enostavno.

No, vsekakor ti želim veliko imenitnih vesoljskih doživetij, ki jih ne boš nikoli pozabil!

Anna Calabrese, 2.K

Trst, 17.03.2026

Pozdravljeni, Samatha in Suita,

povedali so nam, da tudi astronavti berejo na vesoljski postaji! Sprašavala sem se ali je to res? Vedeti morata, da tudi mi na šoli beremo. Med desetminutnim branjem vsak prebira svojo knjigo iz šolske knjižnice. No ja, ni prava knjižnica, je bolj bralni kotiček, saj nimamo prostora, v katerem bi hranili knjige. A imate vi kakšno knjižnico na vesoljski posaji? A knjige ne lebdijo? No torej, vrnimo se na mojo šolo. Zadnjič smo mi brali na vrtu, kar je bilo po mojem mnenju odlična ideja. Rada imam knjige in tudi rada berem. Za ta natečaj smo vam učenci morali priporočati eno knjigo. No, jaz sem izbrala knjigo "Švrk, res huda pasja biografija". Ne vem ali jo že poznata. Napisal jo je Vinko Möderndorfer. Zgodba je čustvena, napeta in tudi smešna. Zgodba pripoveduje o psu Švrku in o človečnjaku (tako Švrk imenuje ljudi) Primožu. To je 14- letni fant, ki spozna Švrka. Oba sta si takoj všeč in Primož ga hoče posvojiti. Problem pa je njegova mama, saj noče živali v stanovanju. Kako se bo to končalo?

Knjigo priporočam ne samo vama dvema, ampak tudi vsem ostalim srednješolcem. Knjiga ni debela, tako da jo lahko kar vsi preberejo. Zdaj pa vas bom jaz vprašala nekaj zanimivosti: Kako vi berete na vesoljski postaji? Koliko časa berete? Katere knjige berete? Kdo vam je dal idejo?... No, veliko vprašanj imam za vaju, ampak vem tudi, da delata na vesoljski postaji. Še za zaključek: A vidve radi bereta?

Upam da mi bosta čim prej odgovorili na ta vprašanja, saj smo jaz, moj razred ter moja šola zelo radovedni. Kaj nam bosta prišli povedat v živo? Upajmo!

Pozdrav s planeta Zemlja

Adijooo

Nina Birsa 2. K

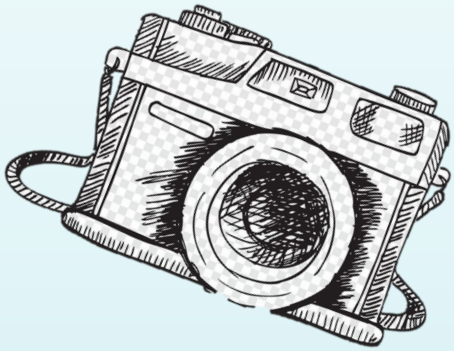
MARIO MAGAJNA TRŽAŠKI FOTOGRAF IN FOTOREPORTER

Dober dan! Sem Franziska in danes vam bom predstavila svojega prijatelja Maria Magajno. To je zelo poseben prijatelj, saj je fotograf in fotoreporter, ki je fotografiral veliko zanimivih trenutkov naše zgodovine.

INTERVJU

F: No, zdaj nam bo Mario nekaj povedal o svojem življenju.

M: Rodil sem se v Trstu, 12. oktobra 1916 mami Mariji in očetu Francu. Otroštvo sem preživel v Križu. Nato smo se leta 1927 preselili v Trst na Školjet, pod tržaško univerzo. V Trstu sem končal srednjo šolo.

F: Kdaj si pomislil, da boš postal fotograf?

M: Pri šestnajstih letih, ko sem si nabavil prvo škatlo Kodak. Fotografiral sem doma, na dvorišču ali ob bolj svečanih priložnostih.

F: Kdaj se je začela tvoja kariera?

M: Začela se je leta 1930, ko sem se zaposlil v fotografskem laboratoriju tržaškega podjetja Fotoradiottica. Tam sem delal devet let. Zaradi služenja vojaškega roka sem moral delo prekiniti, a mi je podjetje delovno mesto ohranilo. Po mojem povratku je nekega dne v laboratorij stopil radiolog Pecorari, ki sem ga poznal zaradi delovnih stikov. Vprašal me je, če bi želel delati v bolnišnici. Nisem vedel, kaj naj odvrnem, nato pa sem mu rekel, da nisem zdravnik, temveč samo fotograf. On se je zasmejal in rekel: »Saj te za to rabimo!« in dodal, da naj bi razvijal rentgenske slike in fotografiral operacije. Odgovoril sem mu, da moram vpašati družino, kaj meni ter da mu bom odgovoril čimprej. Ko sem se vrnil domov, sem starše vprašal in odgovorili so mi:« Dovolj si že star, vojaščino si opravil, odloči se sam, pazi, izbiraj dobro.« Dodali pa so še: » Bolje bi bilo v bolnišnici, kot v laboratoriju.«

Tako sem se odločil in med drugo svetovno vojno delal v glavni tržaški bolnišnici in sodeloval v celici OF. Ker sem bil v bolnišnici edini fotograf, me je delo rešilo pred vpoklicem v vojsko.

Publicistično kariero sem začel, ko sem maja 1945 slikal dogajanje v Trstu, tudi po naročilu zdravnikov, ki so želeli vedeti, kaj se dogaja v mestu. Takrat sem zbolel in pustil svoje mesto v bolnišnici in se pridružil Primorskemu dnevniku, s katerim sem sodeloval že prej. Za Primorski dnevnik sem fotografiral vse, kar se je dogajalo v Trstu. Delal sem do upokojitve in tudi po njej sem še naprej sodeloval s Primorskim dnevnikom.

F: To je bila dolga kariera, v kateri si veliko naredil. Tvoj arhiv šteje približno 300.000 posnetkov, od katerih jih je objavljenih približno 50.000. Ob teh posnetkih je nastalo veliko diapozitivov, ki si jih prinesel s številnih potovanj. V tvojem življenju ti je bilo posvečenih veliko razstav, prejel si veliko nagrad in priznanj. Bi nam povedal še kaj?

M: Samo nekaj besed. Poklic fotoreporterja je lep. Omogoča ti, bolje rečeno, sili te, da si vedno v areni

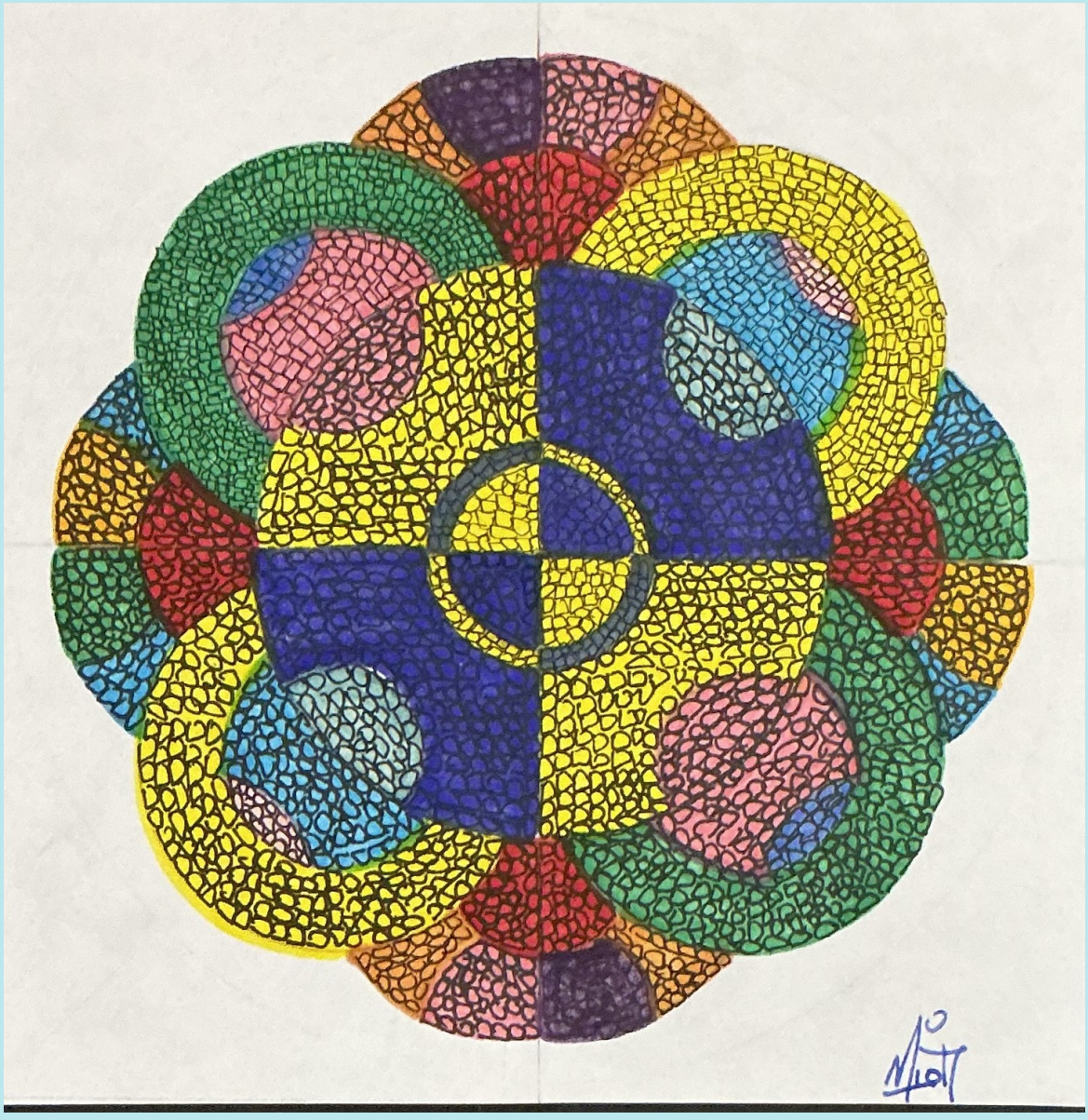
življenja, da si osebno sredi dogajanja, saj ti ne sme uiti noben dogodek, ki je vreden posnetka. Če pri tem nisi tenkočuten, ali če čakaš, da ti bo vse padlo z neba, je bolje, da se opredeliš za kak drug poklic.

F: Hvala Mario, res zelo zanimiva zgodba. Voščim ti še veliko lepih trenutkov.

Čez nekaj let je Mario zbolel in leta 2007 umrl. Njegove fotografije pa so ostale v arhivu in v srcih vseh.

Mario Magajna je v svojem življenju veliko naredil za našo skupnost. Pomagal je pri tem, da imamo ne samo ustne vire, ampak tudi fotografske. S svojimi fotografijami je dokumentiral delo v bolnišnici in tako pričeval o pacientih in osebju, predvsem pa pripomogel pri razvijanju rentgenskih slik in delu v operacijski sobi. Brez njegove pomoči, ne bi vedeli, kakšno je bilo vsakdanje življenje pred vojno, med vojno in po njej, kako je Trst spet zrasel v lepo obmorsko mesto. Saj se zgodbe ljudi, ki so vojno preživeli počasi izgubljajo ali spreminjajo, zato mislim, da bi morali biti vsi Slovenci v Trstu ponosni na fotografa, ki je s svojimi fotografijami odprl okno s pogledom na našo zgodovino.

Franziska Victoria Tomsic, 2.K

Likovni izdelek: Marco Luca Miot, 2.K

MEINE BESTE FREUNDIN/MEIN BESTER FREUND

Meine beste Freundin heißt A.Z. und kommt aus Triest. Sie ist 13 Jahre alt, hat blonde Haare und ist klein und dünn. Ich finde sie extrovertiert, sehr humorvoll aber ein bisschen launisch. Wir besuchen dieselbe Schule und wir kennen uns aus dem Kindergarten. Sie ist Einzelkind und sie hat eine schwarze Katze und drei Fische. Sie macht Gymnastik und ihre Hobbys sind Musik hören, tanzen und shoppen.

Anna Calabrese., 2.K

Meine beste Freundin ist Andrea. Sie ist 14 Jahre alt. Sie wohnt in Slowenien. Sie hat einen Bruder, einen Cousin, eine Mutter, einen Vater, zwei Tanten, zwei Onkel, einen Opa und zwei Omas. Sie hat fünf Katzen: Mici, Muci, Maci, Meci, Mici junior. Sie ist braunhaarig und langhaarig. Sie ist groß und dünn. Ihr Sport ist Hip-Hop. Andreas Hobbys sind Musik hören, Tanzen und Singen. Sie spricht Slowenisch, Italienisch, Französisch, Englisch und Deutsch. Ich finde Andrea sympathisch, extrovertiert, lustig, humorvoll, nett und intelligent.

Lara Križmančič., 2.K

Likovni izdelek: Dean Fontana, 3.A

Hallo, meine beste Freundin heißt Nina. Sie ist 11 Jahre alt. Sie wohnt in Prosek. Sie spielt Volleyball. In der Freizeit hört sie Musik. Sie hat einen Bruder und sie hat eine Katze. Ihre Mutter heißt D. und sie ist eine Physiotherapeutin und ihr Vater heißt J.. Ihr Bruder heißt S.. Ihre Lieblingsfarbe ist blau. Sie ist nicht so groß und dünn. Wir sind vier Jahre Freundinnen. Sie spricht Slowenisch und Italienisch. Sie besucht die Schule in Prosek. Die Schule heißt Fran Levstik.

Gaja Gombač., 2.K

Mein bester Freund heißt Matija. Er ist 14 Jahre alt. Wir gehen in dieselbe Schule. In der Freizeit spielt er Schlagzeug. Er hat viele Hobbys: Musik hören, ein Instrument spielen,… Er hat einen Hund. Er hat keine Geschwister. Er ist sympathisch, nett, humorvoll, lustig, geduldig und wir lachen viel. Er ist groß und rothaarig und hat Sommersprossen. Er ist ohne Brille. Er mag Musik hören und er spricht Italienisch, Slowenisch, Englisch und Deutsch. Sein Lieblingsfach ist Mathe. Ich mag ihn.

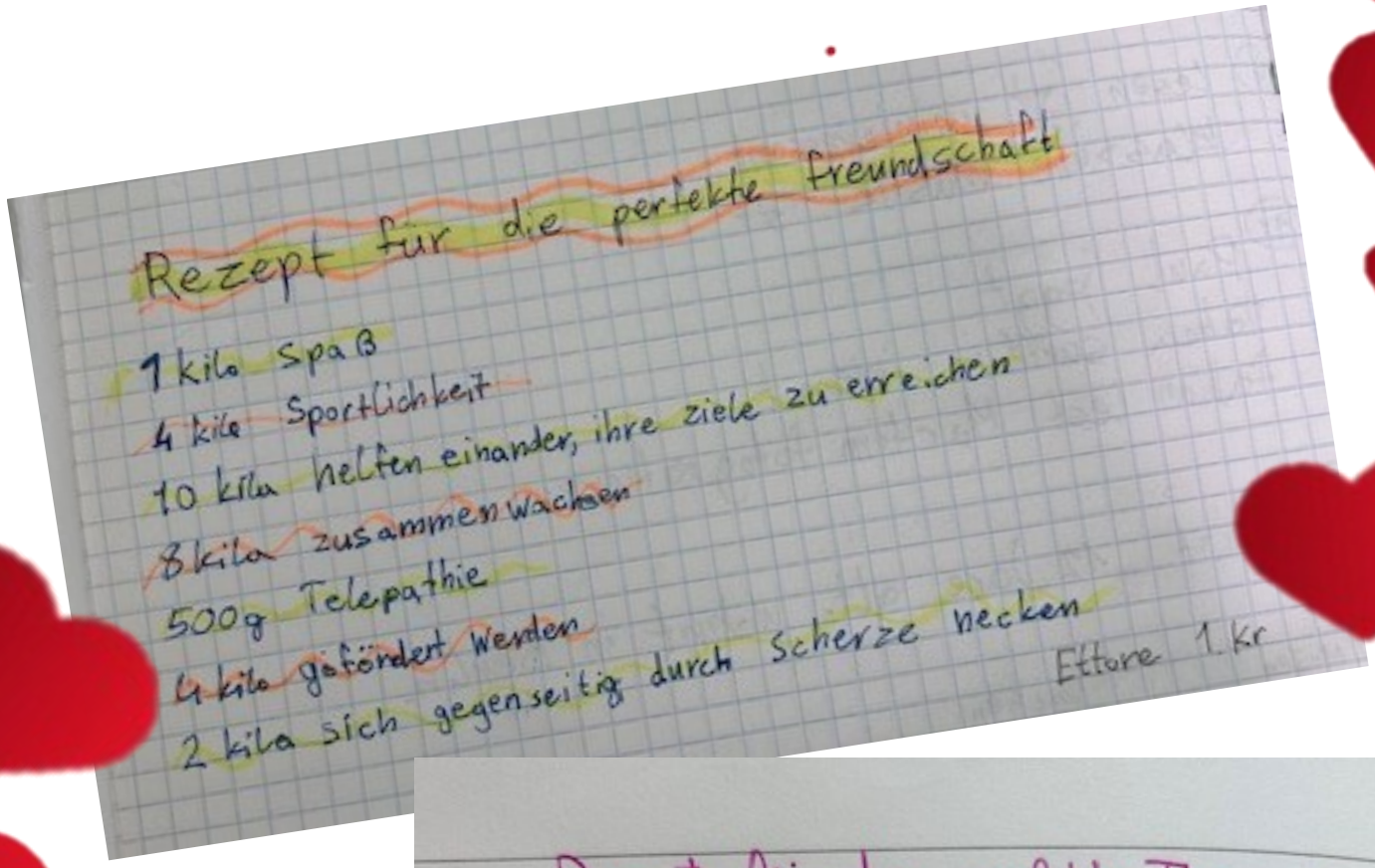
Nina Birsa., 2.K

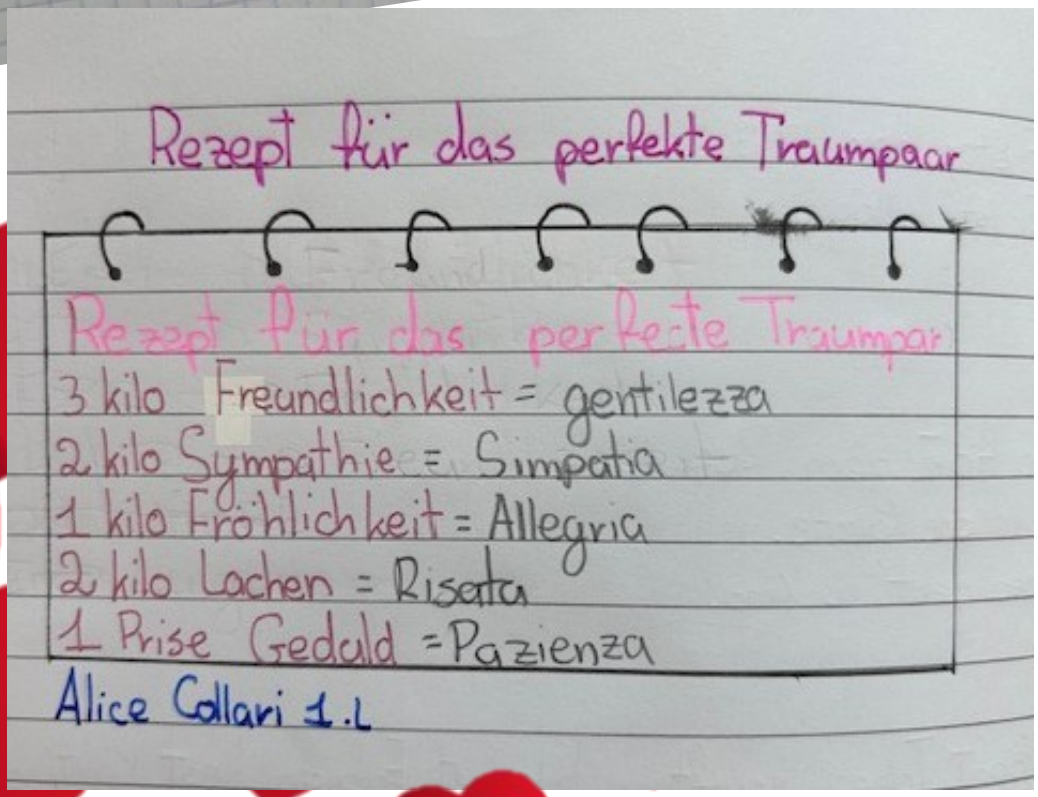

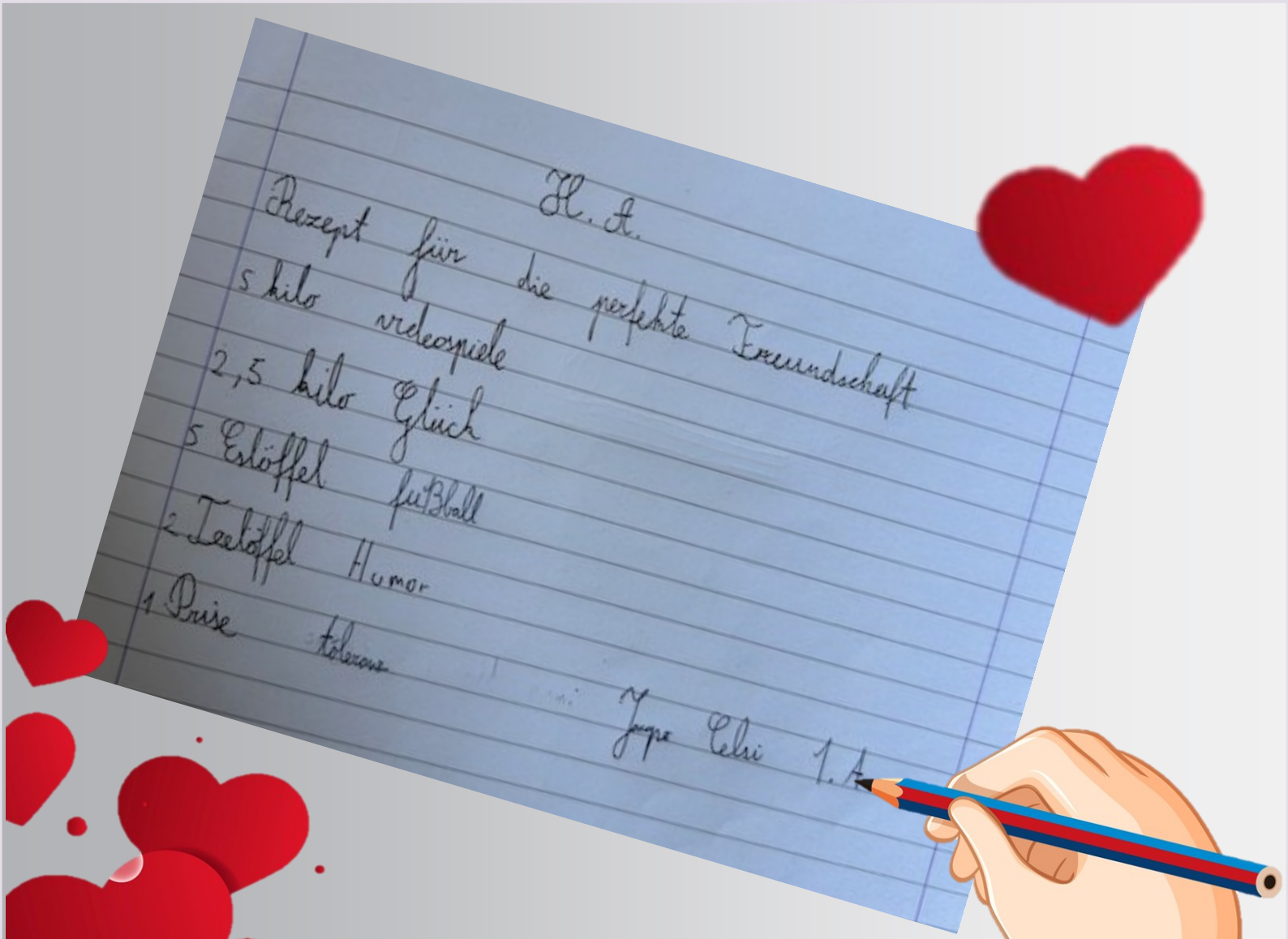
Likovni izdelek: DeanNina Delise, 3.A

RECEPT ZA POPOLN SANJSKI PAR

Pri urah nemškega jezika so naše učenke in učenci 1. razredov poskusili napisati »rece
popoln sanjski par oz. »recept« za popolno prijateljstvo. Po pogovoru o tej temi so izpod
peres nastali prav domiselni in izvirni izdelki. Besedila vsebujejo slovnične in pravopisne
kar je seveda primerno za njihov nivo znanja nemškega jezika.

Likovni izdelek: Mario Pozzetti, 3.A

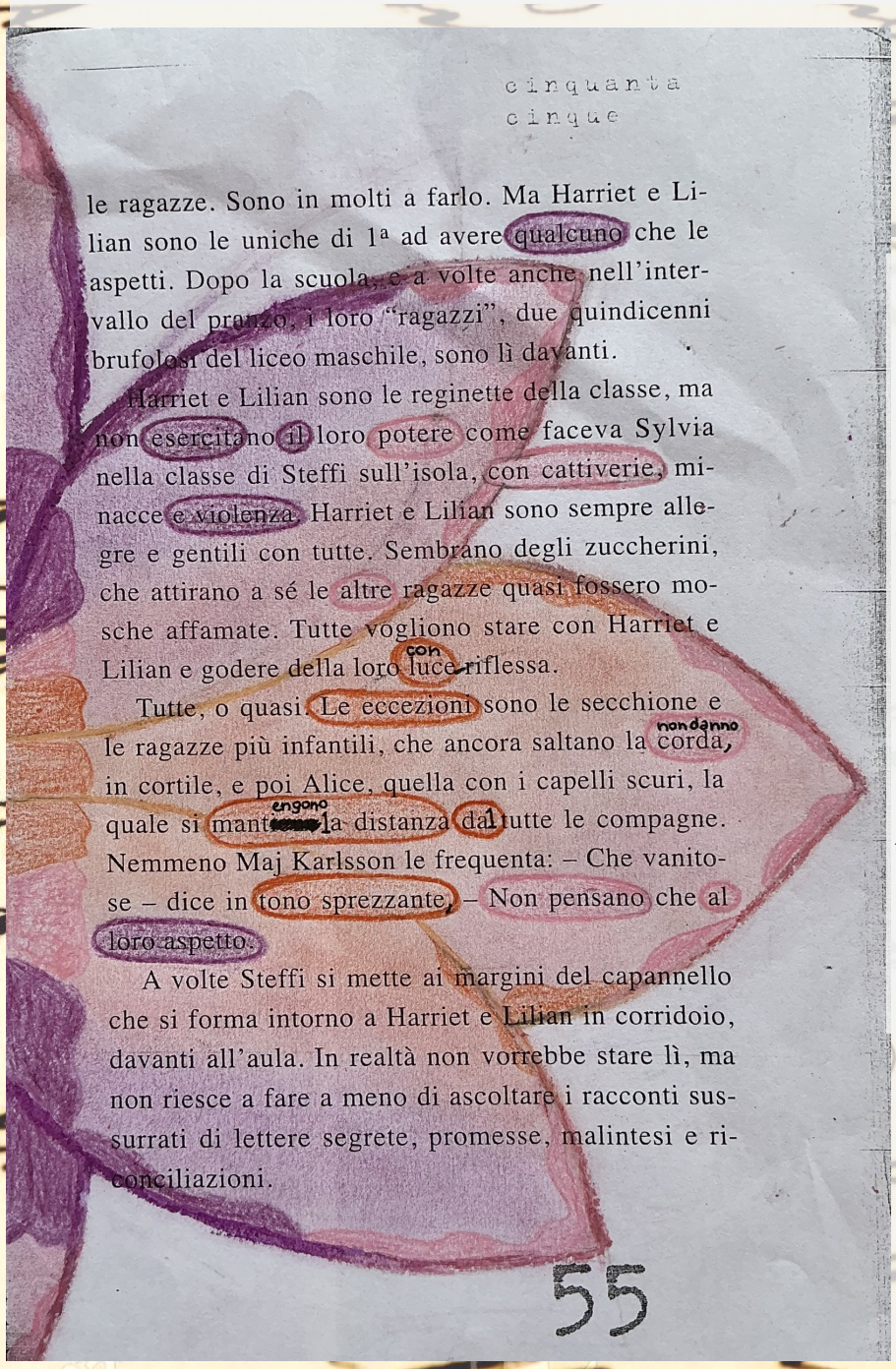

Poesie Caviardage

Che cos'è la tecnica di Caviardage?

Invece di partire da un foglio bianco, si parte da una pagina già scritta: un vecchio libro destinato al macero, un articolo di giornale o una rivista. Poi si scorre la pagina con gli occhi "a caccia" di parole, frammenti o singole lettere che risuonano con il proprio stato d'animo o che colpiscono l'immaginazione. Queste parole vengono cerchiate o evidenziate. Tutte le altre parole della pagina che non servono vengono nascoste o cancellate.

Il risultato: le parole rimaste intatte si collegano tra loro (seguendo l'ordine di lettura o linee create ad hoc) per formare una poesia del tutto nuova, con un significato completamente diverso da quello del testo originale.

cinquanta
cinque

le ragazze. Sono in molti a farlo. Ma Harriet e Lilian sono le uniche di 1ª ad avere qualcuno che le aspetti. Dopo la scuola, e a volte anche nell'intervallo del pranzo, i loro "ragazzi", due quindicenni brufolosi del liceo maschile, sono lì davanti.

Harriet e Lilian sono le reginette della classe, ma non esercitano il loro potere come faceva Sylvia nella classe di Steffi sull'isola, con cattiverie, minacce e violenza. Harriet e Lilian sono sempre allegre e gentili con tutte. Sembrano degli zuccherini, che attirano a sé le altre ragazze quasi fossero mosche affamate. Tutte vogliono stare con Harriet e Lilian e godere della loro luce riflessa.

Tutte, o quasi. Le eccezioni sono le secchione e le ragazze più infantili, che ancora saltano la corda, in cortile, e poi Alice, quella con i capelli scuri, la quale si mantiene la distanza dal tutte le compagne. Nemmeno Maj Karlsson le frequenta: – Che vanitose – dice in tono sprezzante. – Non pensano che al loro aspetto.

A volte Steffi si mette ai margini del capannello che si forma intorno a Harriet e Lilian in corridoio, davanti all'aula. In realtà non vorrebbe stare lì, ma non riesce a fare a meno di ascoltare i racconti sussurrati di lettere segrete, promesse, malintesi e riconciliazioni.

55

Le eccezioni

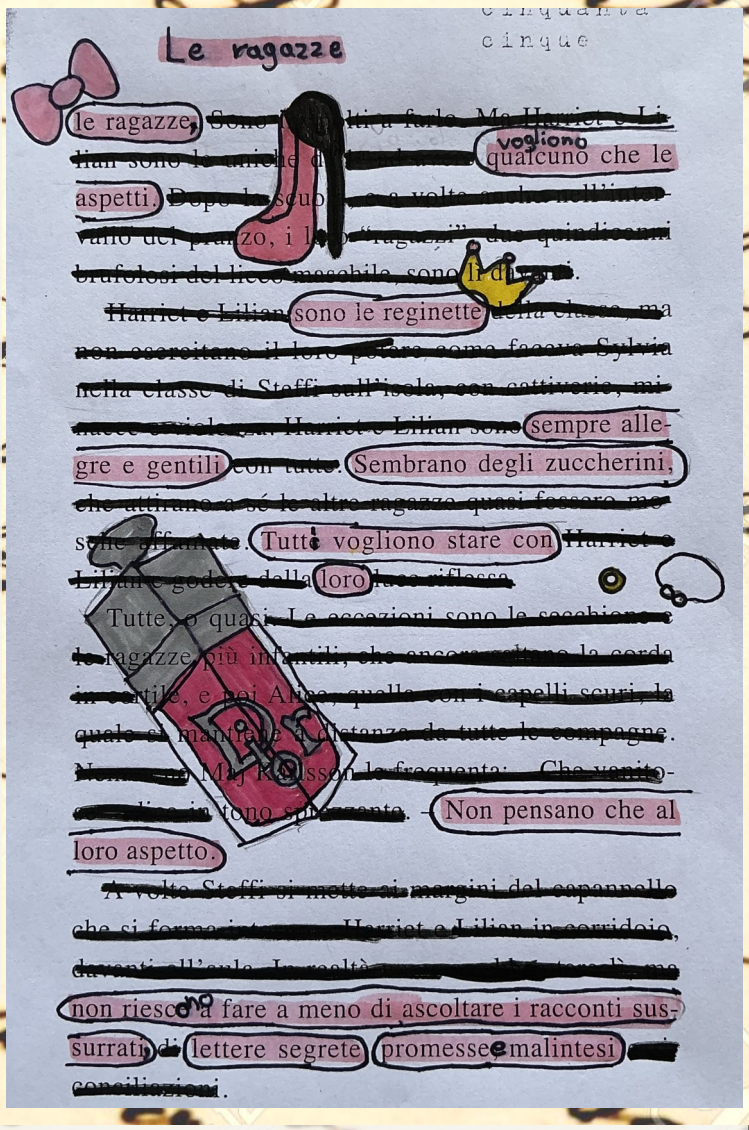
Qualcuno esercita il potere
con cattiverie e violenza,
altri con luce.
Le eccezioni non danno corda,
mantengono la distanza dal tono sprezzante,
non pensano al loro aspetto.

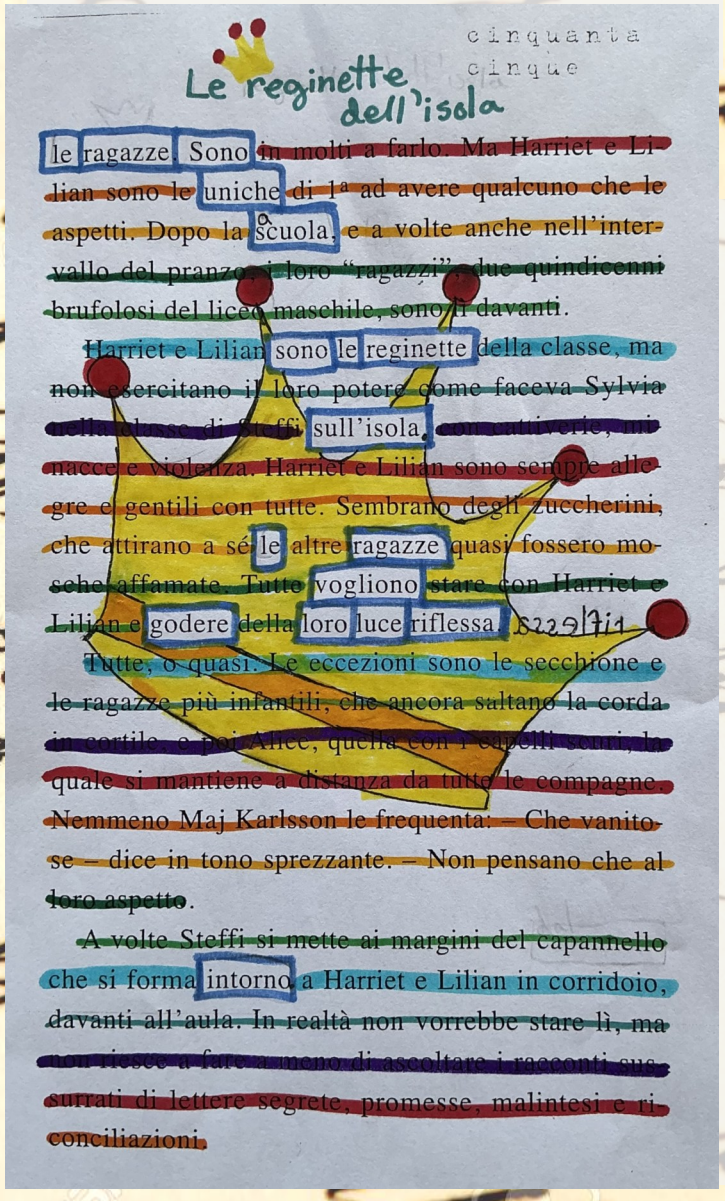
Anna Calabrese, 2.K

Le ragazze

Le ragazze vogliono qualcuno che le aspetti.
Sono reginette sempre allegre e gentili.
Sembrano degli zuccherini.
Tutti vogliono stare con loro.
Non pensano che al loro aspetto.
Non riescono a fare a meno
Di ascoltare i racconti sussurati,
Lettere segrete, promesse e malintesi.

AnShanika Sancin2.K

Le reginette dell'isola

Le ragazze sono uniche a scuola.
Sono le reginette sull'isola.
Le ragazze
vogliono godere loro luce riflessa intorno.

Lara Križmančič, 2.K

Tisoči obrazi Trsta

V sredo, 4.februarja 2026, sta razreeda 2.A in 2.K v okviru projekta verouka in državljanske vzgoje, šla na ekskurzijo Tisoči obrazi Trsta. Učenci, v spremstvu prof. Danieli, prof. Petronio in prof. Stepančič, so najprej obiskali srbsko pravoslavno cerkev na ul. Sv. Spiridiona. Tam nas je dočakal pomočnik patra Raška Radoviča in nam predstavil tržaško srbsko pravoslavno skupnost ter nam razkazal čudovito cerkev Sv.Spiridiona. Nato smo šli do grške pravoslavne cerkve na trgu Tommaseo, kjer nam je vodič orisal grško pravoslavno skupnost v Trstu in njegovo zgodovino.

V srbsko-pravoslavni cerkvi

V grško-pravoslavni cerkvi

Pred luteransko cerkvijo

Ekskurzijo smo zaključili z obiskom luteranske cerkve na trgu Panfili, kjer nas je dočakal pastor Andrej Popescu, ki nam je povedal nekaj besed o luteranski skupnosti v Trstu.

Učenci so se vrnili na šolo veseli, da so odkrili delček kulturnega bogastva našega mesta Trst.

V muslimanskem centru

Pred sinagogo

16. septembra 2025 pa so učenci tretjih razredov obiskali muslimanski center. Šli so tudi mimo sinagoge.

Mi in glasba

Le i

23. Glasbena revija »sv. Ciril in Metod«

V torek, 19. maja, in v sredo, 20. maja, je v Marijinem domu pri sv. Ivanu v Trstu potekala 23. glasbena revija »sv. Ciril in Metod«, edinstvena pobuda v Italiji in Sloveniji, ki povezuje slovenski in italijanski glasbeni svet mladih. Dogodek je organizirala naša šola v okviru glasbenih dejavnosti.

Namen revije je predstaviti raznolik glasbeni svet mladih, nuditi možnost nastopanja ter spodbujati sodelovanje med učenci, profesorji in glasbenimi ustanovami. Revija je namenjena učencem osnovnih in nižjih srednjih šol s slovenskim in italijanskim učnim jezikom iz Trsta in okolice. Letos je nastopilo približno 120 mladih glasbenikov, ki so se predstavili kot solisti, v komornih zasedbah ali večjih skupinah.

Mladi instrumentalisti prihajajo iz glasbenih šol Furlanije - Julijske krajine, Glasbene matice ter zasebnih glasbenih izobraževalnih ustanov.

Posebnost revije je njen netekmovalni značaj. Udeleženci so nastopili na javnih koncertih, kjer so izvajali raznolik program, pri katerem so posebej dobrodošle avtorske skladbe, sodobna glasba ter dela tržaških in slovenskih skladateljev, tudi v krstnih izvedbah.

Strokovna komisija, sestavljena iz uglednih slovenskih in italijanskih glasbenikov, je izbrala nastopajoče za zaključni koncert, ki je potekal v četrtek, 21. maja, ob 17. uri v pomembnem mestnem gledališču. Komisiji je letos predsedoval svetovno priznani harmonikar Peter Soave. Ob zaključnem koncertu so bila podeljena priznanja najbolj obetavnim mladim glasbenikom, nagrade najboljšim predstavnikom glasbenih šol ter posebna nagrada občinstva.

Glasbena revija »sv. Ciril in Metod« tako ostaja pomemben kulturni prostor srečevanja, ustvarjalnosti in sodelovanja med mladimi glasbeniki slovenskega in italijanskega prostora.

Gostovanje v mestu Città di Castello

11. maja 2026 so nekateri učenci matične šole nastopili na otvoritvenem večeru revije glasbenih skupin državnih in zasebnih šol. Nastop je potekal v prelepi dvorani palače Bufalini v Città di Castello.

Pokroviteljstvo glasbene revije je prevzelo Ministrstvo za izobraževanje.

Nastop naših učencev je bil enkraten!

Riccardo Magro med nastopom

Dnevnik

Ponedeljek, 11. maja

Zbudil sem se ob 6.00, da bi se pripravil na potovanje s svojimi prijatelji in profesorji. Ob 7.00 smo z avtobusom odrinili s Ferdinandea in se odpeljali proti mestu Città di Castello. Potovanje je trajalo sedem ur in je bilo zelo naporno. Ko smo prispeli v mesto, smo šli v hotel, kjer smo se elegantno oblekli in imeli vajo za koncert. Ko je prva skupina kitaristov končala, smo bili na vrsti mi. Zelo sem se potrudil in mislim, da smo dobro zaigrali. Nato so nastopili harmonikarji. Kvartet je bil izredno uspešen. Potem smo šli na večerjo v restavracijo, kjer smo jedli pomfri, hamburgerje in sladice. Vse je bilo zelo okusno. Ko smo se vrnili v hotel, sva se s prijateljem Vittoriem vrgla na posteljo in hitro zaspala.

Manuel Pieberger, 3.B

Nastop kitaristov

Torek, 12.maj

Zgodaj zjutraj smo vstali, hitro pozajtrkovali in se s kovčki odpravili z avtobusom v Castelfidardo v deželi Marke. Tam smo spoznali Giancarla Francenellija, izdelovalca največje harmonike na svetu. Razložil nam je postopek izdelave harmonik in nam pokazal svoj rekordni instrument, za katerega je trikrat prejel Guinnessovo priznanje. Bilo je zelo zanimivo spoznati tako znano in neobičajno osebo. Nekateri smo na to gromozansko harmoniko, visoko več kot dva metra, tudi zaigrali. Nato smo obiskali še bližnji muzej harmonik, kjer smo si ogledali veliko različnih starih glasbil. Po ogledu smo se vrnili na avtobus, ki nas je odpeljal nazaj proti Trstu. Med potjo smo si končno odpočili, se družili in klepetali.

Izlet mi bo ostal v posebnem spominu, saj sem se naučila veliko novega, se zabavala v družbi drugih glasbenikov in ponosno zaigrala na svojo kitaro.

Natalija Fonda,3.B

Torek, 12. maj

Zbudili smo se zelo zgodaj, ob šestih in pol, da bi zajtrkovali in se odpravili v Castelfidardo, znano občino v Markah.

Znani so zaradi harmonike. Največja harmonika na svetu je bila zgrajena in se še nahaja prav tu.

Ogledali smo si jo in imeli pogovor z izdelovalcem, Giancarlom Francenellijem.

Sledil je ogled muzeja harmonik, kjer smo spoznali njihovo zgodovino in razvoj.

Povratek v Trst je bil zelo dolg in utrudljiv, a smo vsi uživali.

Judit Pahor Sigismondi, 3.B

Torek, 12. maj

Po zajtrku smo obiskali dva muzeja harmonik. V enem smo si ogledali največjo harmoniko na svetu, ki je visoka 2,53 m. Obiski so bili zelo zanimivi in so nam omogočili, da bolje spoznamo zgodovino harmonik. Po ogledu muzejev smo naredili kratek sprehod po mestecu Castelfidardo.

Popoldne smo se vrnili domov v Trst z avtobusom.

Zahvaljujem se profesorjem za to čudovito izkušnjo, ki smo jo doživeli.

Anja *Verri, 3.B*

Nastop harmonikarjev

Likovni izdelek: Judit Pahor Sigismondi, 3.B

Mi in šport

Likovni izdelek: Iacopo Marino, 3A

Likovni izdelek: Anja Verri, 3.B

Ponovno na vrhu deželnega finala:

Ekipa PSŠ sv. Cirila in Metoda zmagovalka Jezikovnega poligona!

Likovni izdelek: Greta Pellegrino, 1.L

Vzdušje, polno adrenalina, športnega duha in ponosa, je preplavilo deželni finale priljubljene prireditve Jezikovni poligon, ki je potekalo 20.4.2026 v občinski telovadnici v Doberdobu, kjer so učenke in učenci naše šole ponovno dokazali, da sodijo v sam vrh. Ekipa provstopenjske srednje šole sv. Cirila in Metoda (3. B) je namreč nadaljevala tradicijo odličnih uvrstitev in se spet zavihtela na najvišjo stopničko, s petim mestom pa je uspeh šole dopolnila še borbena ekipa naše podružnice s Katinare!

Tradicionalno tekmovanje organizira Združenje slovenskih športnih društev v Italiji (ZSŠDI), ki je s tem projektom ponovno dokazalo, kako pomembno vlogo igra v našem prostoru. ZSŠDI je neumorno aktivno in prisotno na vseh stopnjah šolanja s slovenskim učnim jezikom, kjer skozi različne pobude s športnim pridihom uspešno združuje gibanje, zdrav življenjski slog in ohranjanje maternega jezika. Na letošnjem deželnem finalu se je zbralo 9 šol s slovenskim učnim jezikom v Italiji, kar je jamčilo visoko raven pripravljenosti in izjemno napeto tekmo s štoparico.

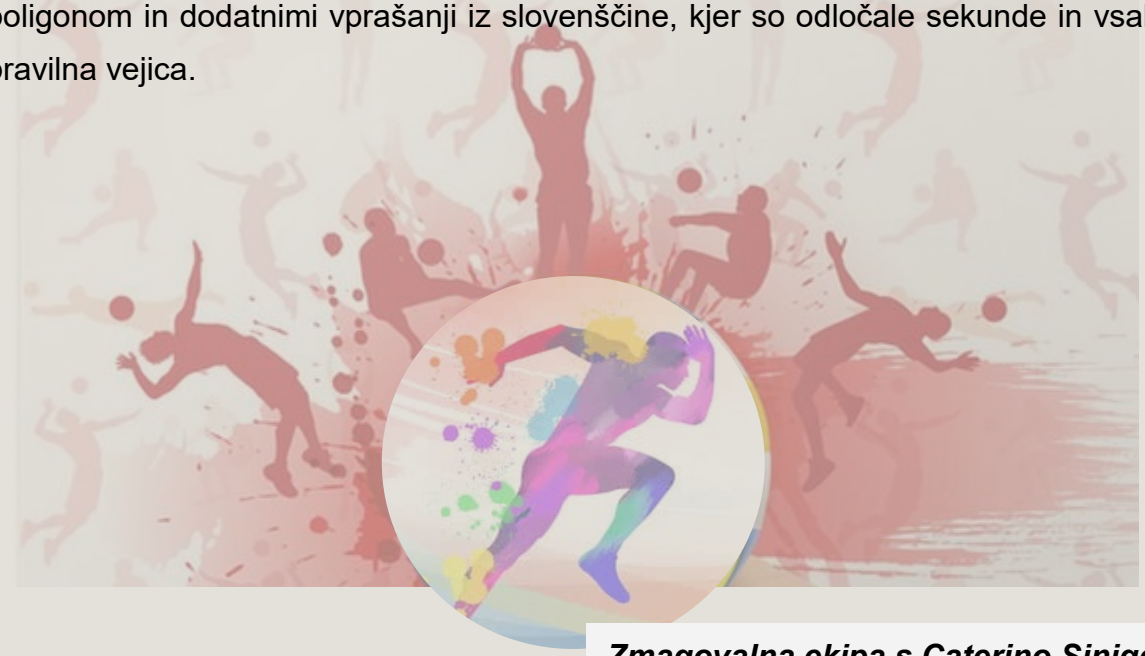
Likovni izdelek: Manuel Pieberger, 3.B

Dinamična preizkušnja: Slovenščina sredi športnega napora

Jezikovni poligon je edinstvena prireditev, ki od učencev zahteva popolno zbranost pod fizičnim pritiskom. Poligon je bil res vrhunsko strukturiran, z elementi skokov, metov, hitrih tekov in zahtevnih spretnosti z žogo.

Posebnost tekmovanja pa je v tem, da vprašanja iz slovenščine ne potekajo ločeno, ampak kar med samim izvajanjem poligona. Učenci morajo med tekom ohraniti bistre glave, saj se vmes dvakrat ustavijo pred računalnikom, kjer utripajoči zaslon od njih zahteva hitre in pravilne odgovore. Vprašanja so obsegala zahtevne slovnične orehe: prepoznavanje odvisnikov, pravilno postavljanje vejic, rabo predlogov, prepoznavanje tujk in specifično športno terminologijo.

Po napornem prvem delu je sledil še napet veliki finale z novim, še zahtevnejšim poligonom in dodatnimi vprašanji iz slovenščine, kjer so odločale sekunde in vsaka pravilna vejica.

Zmagovalna ekipa s Caterino Sinigoj

Zmagovalna ekipa in visoko mesto podružnice

Naša šola je v tem zahtevnem izzivu blestela. Zmagovalno ekipo iz 3. B razreda so sestavljali Matthias Furlan, Stella Umek, Natalija Fonda, Dean Costa in Manuel Pieberger. Pokazali so izjemen ekipni duh, bliskovito hitrost na poligonu in vrhunsko znanje pred računalniki ter si tako prislužili zlato medaljo.

Veselje je bilo dvojno, saj se je odlično odrezala tudi ekipa naše podružnice iz Katinare, ki je v močni konkurenci devetih šol zasedla visoko 5. mesto in dokazala, kako širok je krog naših sposobnih športnikov in jezikoslovcev.

Navdih mlade olimpijke Caterine Sinigoj

Pred svečanim nagrajevanjem je zbrane tekmovalce čakalo čudovito in nadvse aktualno presenečenje. Obiskala jih je Caterina Sinigoj, mlada smučarka in ambasadorka slovenskega športa v Italiji. Katerina je letos doživela vrhunec svoje dosedanje kariere, saj je kot članica slovenske reprezentance tekmovala na olimpijskih igrah v Cortini.

Njen nagovor je bil zato še toliko bolj pristen in navdihujoč. Učencem je položila na srce, da se vse da – tako uspeh v športu kot v šoli, saj ti dve področji hodita z roko v roki. Iz lastnih izkušenj jim je opisala, da pot do olimpijskih strmin zahteva ogromno požrtvovalnosti, vsakodnevnega truda in trdega dela, predvsem pa vere vase. Ko je težko, je prav samozavest tista, ki te pripelje do cilja. Njene besede pa so med mladimi pustile močan vtis.

Vsi nastopajoči

Matthias Furlan v akciji

Nagrade za prihodnost in velika hvala organizatorju ZSŠDI

Trud najboljših treh ekip je bil nagrajen tudi z oprijemljivo spodbudo. Prva tri uvrščena mesta so prejela denarno nagrado, ki jo bo naša šola vnovčila za nabavo novih športnih rekvizitov v videmski trgovini, s katero ZSŠDI že vrsto let uspešno sodeluje. Tako bo ta zmaga prinesla dolgoročno korist za vse učence, saj bomo z novimi pripomočki še dodatno posodobili ure športne vzgoje.

Po napornem tekmovanju in uradnem delu je vse prisotne čakalo še odlično in zasluženo kosilo, kjer so se vezi med vrstniki iz različnih šol še dodatno utrdile.

Na koncu gre največja in najbolj iskrena pohvala organizatorju – ZSŠDI. Združenje je celotno prireditev izpeljalo na vrhunski ravni, predvsem pa velja izpostaviti, da je bilo vse popolnoma brezplačno. ZSŠDI je velikodušno krilo vse stroške, od prevoza z avtobusi, najema telovadnice do okusnega kosila za vse udeležence.

Za naše učenke in učence je bila to enkratna izkušnja, polna smeha, zdravega tekmovanja in ponosa na lastno znanje in jezik. Naši ekipi pa ponovno čestitamo za vrnitev na najvišjo stopničko!

Ekipa katinarske šole

Med urami naravoslovja

eksperiment

Naslov poskusa	Encim katalaza v jetrih in razkroj vodikovega peroksida. Vpliv različnih snovi na delovanje encima katalaze.
Snovi	2 ml sveže 3% raztopine vodikovega peroksida, 2 ml destilirane vode, koščki svežih svinjskih jeter, 2 ml etilnega alkohola, 2 ml pijače s kofeinom, 2 ml kisline.
Potrebščine	čaša, merilni valj, epruvete, nož, pinceta, žlička, steklena palčka, petrijevka
Potek dela	1) Pripraviti koščke jeter v velikosti riževih zrn. 2) Dati košček jeter v epruveto. 3) Vliti 2 ml destilirane vode. 4) Vliti 2 ml vodikovega peroksida ter oceniti hitrost reakcije. 5) Ponoviti postopek z dodanim etilnim alkoholom, pijačo s kofeinom ter s kislino. Oceniti hitrost reakcije ter primerjati procese med seboj.

eksperiment

Naslov poskusa	Pridobivanje DNK-ja iz sadja
Snovi	10 ml tekočega kuhinjskega detergenta, 3 g kuhinjske soli, 100 ml destilirane vode, polovica sadeža (kivi), 20 ml hladnega 95% etilnega alkohola
Potrebščine	Lij, ročni mešalnik, filtrirni papir, dve čaši, en 100 ml merilni valj, 3 epruvete, kovinska žica z zanko, nož
Potek dela	1) razkosati polovico sadeža 2) dodati v čašo sol, detergent in destilirano vodo ter dobro premešati 3) dodati razkosan sadež 4) pustiti mirovati nekaj minut 5) premešati dobro z ročnim mešalnikom približno 5 sekund 6) filtrirati pripravljeno zmes 7) vliti filtrat v epruveto približno do polovice epruvete 8) vliti izredno počasi etilni alkohol v epruveto dokler ne opazimo značilne bele nitke DNK-ja 9) zbirati nitke DNK-ja s pomočjo kovinske žice z zanko

Učenci 3.B med obiskom sežigalnice v Trstu

V sklopu okoljske vzgoje so učenci tretjih razredov obiskali sežigalnico Hera v Trstu.

Učenci 3.K pred vhodom v sežigalnico

obisk sežigalnice

V ponedeljek, 10. novembra 2025, so učenci 3.K razreda v okviru okoljske vzgoje obiskali sežigalnico v Ulici Errera v Trstu. V spremstvu strokovnjakov so spoznali zgodovino sežiganja odpadkov v mestu, ki sega v začetek prejšnjega stoletja, ter razvoj tehnologij za ravnanje z odpadki skozi čas. Med ogledom so si pobliže ogledali delovanje sodobne sežigalnice in izvedeli, kako iz mešanih odpadkov nastaja električna energija. Obisk jim je omogočil boljše razumevanje pomena recikliranja in odgovornega odnosa do okolja.

Učenke 3.B s prof. Sosič v sežigalnici

Učenci prvih razredov so obiskali vodovod Randaccio

V četrtek, 11. decembra 2025, so učenci prvih razredov v okviru okoljske vzgoje obiskali vodovod Giovanni Randaccio v Štivanu. V spremstvu strokovnjakov so si ogledali delovanje obrata, ki oskrbuje mesto Trst s pitno vodo, ter spoznali pomen varovanja in odgovorne rabe vodnih virov.

Med obiskom so sodelovali tudi na zanimivi delavnici o lastnostih pitne vode. V manjših skupinah so analizirali in primerjali vzorce različnih znamk mineralne vode ter preučevali njihove kemijsko-fizikalne značilnosti. Dejavnosti so jim omogočile, da so na praktičen in poučen način poglobili svoje znanje o vodi kot nepogrešljivem naravnem viru.

Učenci 1.K in 1.L med ogledom zunanjosti obrata

Učenci 1.K med razlago delovanja vodovoda

18. maja so se učenci matične šole udeležili festivala SCIENZA UNDER 18, ki je potekala v Tržiču na glavnem trgu.

Učenci so obiskovalcem iz drugih šol prikazali in obrazložili razne preizkuse, ki so jih pripravili pri pouku naravoslovja.

Naši učenci med razlago preizkusov

Vsi naši udeleženci na festivalu Scienza under 18

800-letnica Hvalnice stvarstva sv. Frančíška

Na šoli smo letos obeležili 800-letnico Hvalnice stvarstva sv. Frančiška, spoznavali lik asiškega svetnika in začetnika italijanskega jezika.

V tem okviru smo imeli kar dve srečanji s prvostopenjsko srednjo šolo Divisione Julia iz Drevoreda XX Septembra v Trstu.

V četrtek, 12. marca 2026, so se s sovrstniki iz šole Julia srečali naši tretješolci iz razredov 3.A, 3.B in 3.K, v torek, 31. marca 2026, pa so se srečali v sklopu projekta verouka, italijanščine in državljanske vzgoje naši drugošolci (2.A in 2.K), seveda v spremstvu šolskih profesorjev.

Obe srečanji z naslovom “Brat sonce, sestra luna” sta potekali na šoli Divisione Julia, kjer so učenci skupaj poglobili pomembnejše teme o Hvalnici stvarstva in sodelovali na kreativnih grafičnih delavnicah. Učenci so se med seboj tudi obdarovali s simbolom in voščilom iz Hvalnice: barvanim lončkom ali z golobico s sporočilom miru.

Kreativna delavnica

Darila in voščilnice

Učenci drugih razredov

Učenci tretjih razredov

Na naši šoli je 19. marca 2026 potekalo šolsko tekmovanje iz matematike.

Dobitniki priznanja Kenguru

1. razred:

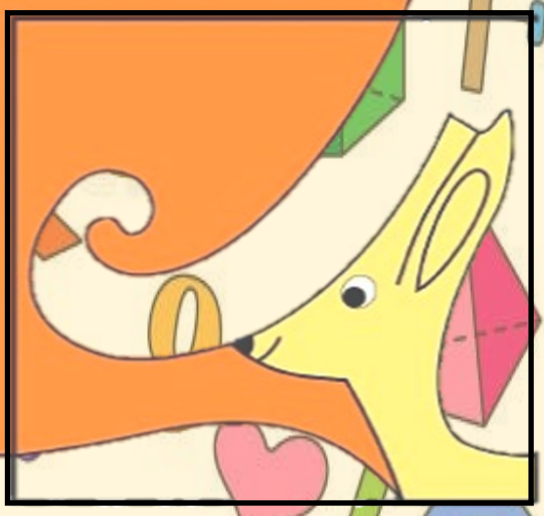
- Sara Laudicina, 1. K
- Greta Pellegrino, 1. L
- Matej Vuga, 1. K
- Elia De Crignis, 1. K
- Agata Lesa, 1. K
- Adele Domio, 1. K
- Ettore Milkovitsch, 1. K

2. razred:

- Pietro Vascotto, 2. A
- Raul Bagolin, 2. A
- Franziska Victoria Tomsic, 2. K
- Diana Libralato, 2. A
- Zoel Ferluga, 2. A
- Amaya Strani, 2. A

3. razred:

- Sarah Vitez, 3. B
- Adam Biasoli, 3. B
- Alessio Parisi, 3. K
- Luka Križmančič, 3. K
- Martina Rupena, 3. K
- Matthias Furlan, 3. B
- Iacopo Marino, 3. A
- Natalija Fonda, 3. B
- Florian Lior Grebenšek, 3. K
- Nina Delise, 3. A
- Aurora Žerjul, 3. K
- Anja Verri, 3. B

Regijsko tekmovanje

Regijsko tekmovanje je potekalo na Osnovni šoli Dragomira Benčiča - Brkina v Hrpeljah. Na njem so sodelovali naslednji dijaki:

- **1. razred:** Sara Laudicina (1. K), Greta Pellegrino (1. L), Matej Vuga (1. K)
- **2. razred:** Pietro Vascotto (2. A), Raul Bagolin (2. A), Franziska Victoria Tomsic (2. K)
- **3. razred:** Sarah Vitez (3. B), Adam Biasoli (3. B), Luka Križmančič (3. K), Martina Rupena (3. K), Matthias Furlan (3. B), Iacopo Marino (3. A)

Udeleženci tekmovanja v Hrpeljah

Bronasto Vegovo priznanje so prejeli:

- Sara Laudicina, 1. K
- Greta Pellegrino, 1. L
- Matej Vuga, 1. K
- Raul Bagolin, 2. A

Državno tekmovanje

Na državno tekmovanje, ki je potekalo 7. maja 2026 v Postojni na Osnovni šoli Miroslava Vilharja, se je uvrstila:

Sara Laudicina

Berimo z Rovko Črkolovko

V kategoriji "Najboljši komentarji" je **Iris Palci** iz 1. K razreda dosega **3. mesto.**

1. K razred je po številu prebranih knjig dosegel **5. mesto**.

Zeleni tedni

DOM SOČA od 2.2 do 6.2.2026

Učenci tretjih razredov so preživeli nepozaben teden v Tolminu. Od 2. do 6. februarja so bili gostje CŠOD Soča. Vreme jim sicer ni bilo naklonjeno, saj je bilo vsak dan oblačno, občasno pa je tudi deževalo, kar pa ni skalilo njihovega veselega razpoloženja. Spoznavali so okolico Tolmina, ki leži ob sotočju rek Soče in Tolminke, opravljali analize soške vode in se seveda zabavali ob družabnih igrah ter skupnih dejavnostih. To je bila lepa priložnost, da so se učenci treh oddelkov med seboj dobro spoznali.

V naravoslovni učilnici

Učenci pred Tolminskim muzejem

Na Kozlovem robu

DOM RADENCI od 9.2 do 13.2.2026

Tudi učenci drugih razredov so preživeli nepozaben teden v lepem naravnem okolju. Spoznali so naravne značilnosti kraja, se preizkusili v ustvarjalnih delavnicah, spoznali pomembne elemente kulturne dediščine Bele krajine, kot so belokranjske pisanice in folklorni ples, ter se preizkusili tudi v plezanju.

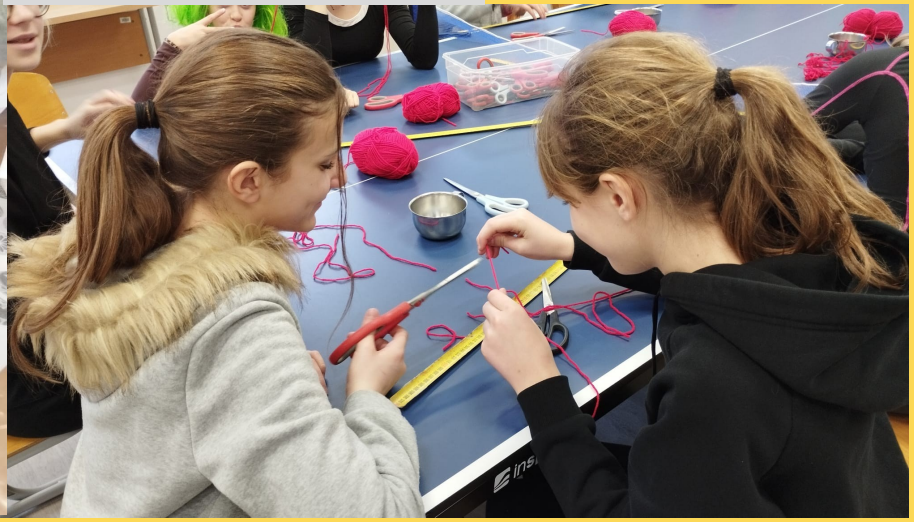
Učenje belokranjskega kola

Priprava pogače

Slikanje belokranjskih pisanic

Izleti

Evropska prestolnica kulture

Letos smo se na zadnji dan pouka pred božičnimi prazniki odpravili v evropsko prestolnico kulture – v Gorico in Novo Gorico. Kar številčna skupina učencev in profesorjev se je v zgodnjih jutranjih urah zbrala na tržaški železniški postaji in se nato z vlakom odpravila v Gorico. Izleta so se udeležili učenci vseh razredov z matične in podružnične šole. Ko smo dospeli v Gorico, smo z **železniške** postaje krenili proti **Trgu** Evrope. Tam nam je prof. Biancuzzi obrazložil, kako je prišlo do tega, da se je mesto Gorica kar čez noč razdelilo na dve mesti z državno mejo. Spodnja fotografija prikazuje mozaik, delo tržaškega umetnika F. **Vecchieta**, ki se nahaja točno na meji med dvema državama. Na tem trgu so se učenci razdelili v tri večje skupine in vsaka skupina je sledila svojemu programu izleta. Pozno popoldne pa so se vsi spet zbrali na **železniški** postaji v Gorici in **odpotovali** proti **Trstu**.

Trg Evrope

Pod božičnim drevcem na Travniku

Vse tri skupine so si ogledale knjižnico v Trgovskem domu. Prostori knjižnice so zelo lepo urejeni v modernem stilu. Gre za goriško enoto Narodne in študijske knjižnice (NŠK), ki nosi ime po znanem primorskem pisatelju in kulturnem delavcu Damirju Feiglu.

Kotiček za mlade bralce v Knjižnici Damirja Feigla

VILA MANIN 26.3.2026

Učenci prvih razredov pred mogočnim pročeljem vile Manin

Obisk gradu v Villalti

RIBNICA 14.4.2026

V torek, 14. aprila, smo se učenci 2. A in 2. K odpravili na izlet v Ribnico. Ribnica je znana po suhi robi in lončarstvu.

Ogledali smo si zanimiv muzej čarovnic. Vodič nam je povedal, da je bil v preteklosti tudi na Slovenskem krut lov na čarovnice. V muzeju so razstavljene mučilne naprave vseh vrst.

V domu CŠOD smo si nato ogledali res zanimiv multimedijski muzej rokodelstva na Dolenjskem. Na koncu se je vsak izmed nas še preizkusil v oblikovanju košarice, ki jo je nato odnesel domov.

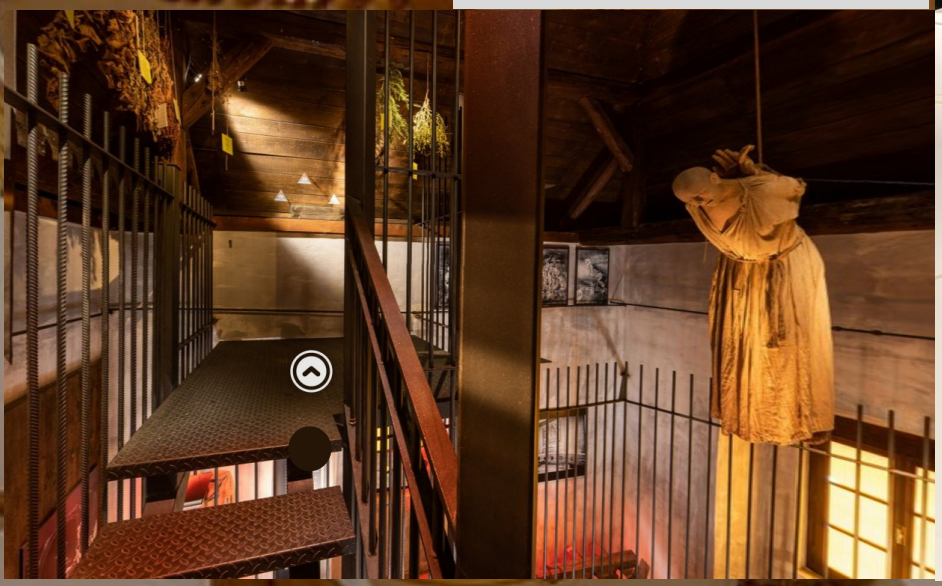

Pogled na Bistrico in ribniški grad

Izdelovanje košaric

Notranjost muzeja čarovnic

Izlet malih maturantov: NOVO MESTO 14.5.2026

V skupini z učenci ostalih šol so se Nina, Iacopo, Sarah, Matthias, Adam, Alessio in Matija udeležili nagradnega izleta v Novo mesto. Najprej so si ogledali stari del mesta, kjer jih je prevzela gotska cerkev sv. Nikolaja. Ta velja za enega najbolj prepoznavnih simbolov kraja, njena glavna posebnost pa je znamenita oltarna slika zavetnika, ki jo je naslikal slavni beneški slikar Tintoretto. Izlet so nadaljevali z ogledom Jurčičeve rojstne hiše na Muljavi.

Pred Jurčičevo domačijo

Skupina učencev pred rotovžem—mestno hišo

Gotski oltar v cerkvi sv. Nikolaja

Likovni izdelek: Alessio Parisi, 3.K

Dragi učenci,

kmalu bo konec učenja, pisanja nalog in tistega neprijetnega zvoka budilke v zgodnjih jutranjih urah. Pred vami so dolge, brezskrbne in še kako zaslužene počitnice – čas za zabavo, potovanja, nova prijateljstva in nabiranje nepozabnih spominov.

Vas, dragi mali maturantje, pa pred tem čaka še zadnja preizkušnja na naši šoli. Verjameva v vas, stopite vanjo pogumno!

Srečno in nepozabno poletje vam želiva,

profesorici Ana Stepančič in Magda Samec